

DUBRAVKA BALEN-LETUNIĆ

Arheološki muzej u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 19
HR-10000 ZAGREB

JAPODSKE NEKROPOLE S OGULINSKOG PODRUČJA

UDK903.5 (497.5)

Izvorni znanstveni rad

U radu su obrađeni nalazi iz nekropola: Trošmarija, Skradnik, Josipdol, Šušnjevo Selo, Čakovac na ogulinskom području, koje je prema Apijanovim riječima bio životni prostor "onostranim" ili "prekoalpskim" Japodima. Tu se nalazio i Metul (Metulum) antičkih pisaca koji većina autora locira na Veliku i Malu Viničicu kod Josipdola nedaleko od Ogulina. Slaba istraženost dopušta tek nekoliko sumarnih zaključaka o željeznodobnim nekropolama: pokop se vršio inhumacijom i inkremacijom u tumulima i nekropolama ravnih grobova. Prevladava inhumacija, ali broj i raspored grobova unutar nekropola te omjer između kosturnih i paljevinskih grobova za sada nisu određivi. Prema poznatoj građi reklo bi se daje ukop pod tumule započeo s Ha C1 stupnjem i trajao do početka Ha D2, otkad sepa sve do Lt D stupnja pokopavalo u nekropole ravnih grobova. Većina građe, posebice nakit i metalni dijelovi nošnje, stilskih su odlika koje se mogu obuhvatiti fazama 2-7 japodske kulture, opredmeti iz drugih, uglavnom susjednih sredina, odraz su međusobnih kontakata.

Uspomeni Ivana Gala iz Ogulina

Dosadašnja istraživanja Japoda i njihove kulture bila su uglavnom usmjerena na Liku, jezgru japodske zemlje, u kojoj su, prema Apijanovim riječima, živjeli "ovostrani" Japodi. Ogulinsko-plašćanska uvala s dijelom Korduna koji leže "s onu stranu Alpa", odnosno planinskoga masiva Velike i Male Kapele, životnije prostor "onostranim" ili "prekoalpskim" Japodima. Prema navodu istog povjesničara tu su bila i velika naselja, Terpon (*Terponos*)² i Metul (*Metulum*), njihov "glavni

1. Appian, *Illyr.*, 16-21 (prijevod Starčević 1863: 170-173). Apijanovu podjelu na "ovostrane i onostrane" Japode koja se odnosi na vrijeme Oktavijanova pohoda na Japode 35. god. pr. Kr., uzeli smo isključivo kao *terminus tehnicus* kako bismo jasnije odvojili te dvije regije u kojima su živjeli pripadnici istog naroda. Sudeći prema nalazima oni su, mada razdvojeni masivom Velike i Male Kapele, bili dobro povezani. • Appians Teilung in "diesseitige und jenseitige" Japoden, die sich auf die Zeit von Oktavians Kriegszug gegen die Japoden im Jahre 35 v. Chr. bezieht, haben wir nur als terminus tehnicus in Betracht genommen, um diese beiden Regionen, in denen Angehörige desselben Volkes leben, deutlicher voneinander zu unterscheiden. Nach den Funden zu schliessen waren sie,

obwohl durch das Massiv von Velika und Mala Kapela getrennt, gut miteinander verbunden.

2. STARČEVIĆ 1863: 171. Većina autora Terpon locira u Gornji Modruš (Samačka glavica) cf., Veith 1911: 28-29; MAYER 1937-1940: 197. Skloniji smo pretpostavci R. Drechsler-Bižić, koja Terpon locira na Trojvrh, tim prije što se prilikom brojnih rekognosciranja Modruša nije naišlo ni na najmanji trag koji bi na spomenutoj lokaciji upućivao na postojanje pretpovijesnoga naselja. U Trojvrhu (zaseok Jančići) nalaze se tri, uvalama povezana brijega; Veliki Vrh ili Trojvrh te Mala i Velika Metaljka. Na Velikom Vrh i Velikoj Metaljki nalaze se istoimene gradine, a na Maloj Metaljki smještenoj u sredini bila je, kako su to pokazala

grad", smješten na dva vrhunca šumovita brjega odvojena uskim klancem.³ Tom opisu najsličniji bi bio položaj dvojne gradine Velike i Male Viničice kod Josipdola nedaleko od Ogulina, na koju većina istraživača locira Metulum antičkih pisaca.⁴ Usprkos toj, za proučavanje japodske kulture važnoj činjenici ovo je područje do danas na marginama istraživanja, a i znatan broj arheološke građe prikupljene slučajno ili iskopavanjima provedenim potkraj XIX. i na početku XX. stoljeća, ostao je gotovo nepoznat. Naslijeđenu situaciju tek neznatno poboljšavaju novija istraživanja, koja su mahom bila zaštitna, ukoliko se tako mogu nazvati zahvati izvedeni na već devastiranim lokalitetima. Postojeću građu u nekoliko ćemo navrata objaviti, jer za skoro sustavna istraživanja za sada nema izgleda. Valja međutim naglasiti da ona ima vrlo skromne nalazišne podatke, pa stoga ne dopušta konačne zaključke, ali nedvojbeno daje elemente za obrise materijalne kulture "onostranih" Japoda. Prednost ćemo dati nalazima iz nekropola s ogulinskoga područja, gdje se minimalno, ali ipak istraživalo.

Prva istraživanja u ogulinskom kraju poduzeo je 1878. godine Š. Ljubić. Radove je započeo na tumulu u Trošmariji, koja su zbog nesuglasica sa župnikom bila prekinuta. Riječ je naime o tumulu smještenu na samom ulazu gradine Trsište, koji je bio dio fortifikacijskog sustava, a ne grobnog kako je to mislio Ljubić⁵. S tih istraživanja potječe samo ulomak lijevane brončane poluge, jednom determinirane kao *aes rude*, a drugi put kao *aes signaturu*, što dakako mijenja i dataciju nalaza.⁶ Grobni tumul u Trošmariji, u narodnom nazivlju Goričak, otkrivenje slučajno 1896. god. pri gradnji ceste Ogulin-Bosiljevo. Tada su naime oštećeni grobovi na njegovoj južnoj padini, iz kojih su prikupljene ljudske kosti i obilje predmeta, pretežito nakita. Te je nalaze mjesni župnik dao zakopati na groblje, osim fibule s tri kuglice na luku (a tre bottoni), koju muzejski povjerenik F. Šaban šalje u zagrebački Muzej, te uz ostalo piše "*pak se nadam da će nam se tuj otvoriti do mala rudnik krasnih starih stvari.*"⁷ Znatna su oštećenja tumula nastala također sadnjom vinograda na njegovoj sjevernoj padini te dugogodišnjim poljoprivrednim radovima. Potaknuti lokalnim pričama o zakopanim ćupovima zlata, veliku su štetu napravili amateri prekopavanjem padina. Prvo sondažno iskopavanje tumula započeo je J. Brunšmid 1902., a prekida ga zbog loše očuvanosti

istraživanja provedena 1983. godine, nekropola vjerojatno obaju gradina. Veliki Vrh ili Trojvrh utvrđena je gradina s još danas dobro vidljivim fortifikacijama. Smještena je na izvanrednom strateškom položaju s kojeg je moguća kontrola prostora od Plaškog na jugu do Modruša na zapadu. - Arhiv AMZ, terenski izvještaj za 1982. godinu. • Die meisten Autoren lozieren Terpon in Gornji Modruš (Samačka Glavica) cf., Veith 1911:28-29, Mayer 1937-1940: 197. Wir schliessen uns mehr der Ansicht von R. Drechsler-Bižić an, die Terpon in Trojvrh loziert, umso mehr, als bei zahlreichen Rekognoszierungen nicht die geringste Spur von vorgeschichtlichen Ansiedlungen in Modruš gefunden worden war. In Trojvrh (Weiler Janjčići) befinden sich drei, durch Täler getrennte Berge; Veliki Vrh oder Trojvrh und Mala und Velika Metaljka. Auf Veliki Vrh und Velika Metaljka befinden sich gleichzeitige Wallburgen, und auf dem dazwischen liegenden Berg Mala Metaljka befand sich, wie die 1983 durchgeführten Forschungsarbeiten gezeigt haben, ein Gräberfeld, das wahrscheinlich zu beiden Wallburgen gehört hat. Veliki Vrh oder Trojvrh ist eine befestigte Wallburg mit noch heute gut erkennbaren Befestigungen. Sie liegt auf einem strategisch sehr günstigen Punkt von dem aus man das Gebiet von Plaški im Süden bis Modruš im Westen kontrollieren kann, cf., BALEN-BAKARIĆ 1983: 19. - Archiv des Archäologischen Museums Zagreb, Forschungsbericht des Jahres 1982.

3. STARČEVIĆ 1863: 172.

4. BRUNŠMID 1904-1911:110-112; VEITH 1911:30-38; ČAČE1979: 61; BOŽIĆ1999a: 183.

5. U starijoj se literaturi kao i u pismima muzejskih povjerenika taj lokalitet spominje pod nazivima: Maria Trost, Trost Marija, Troš Marija, Marija Trošt, Otok na Dobri (Maria Trost) Popovo selo te naposljetku Trošmarija. « In der älteren Literatur und in den Zuschriften der Gewährleute des Museums wird diēse Lokalität unter folgenden Namen erwähnt: Maria Trost, Trost Marija, Troš Marija, Marija Trošt, Otok na Dobri (Maria Trost), Popovo selo und letztlich Trošmarija.

6. BRUNŠMID 1896-97:48-49., a u inventarnoj knjizi pod brojem 5738. Brunšmid ga determinira kao *aes rude* (Rohbarren). Njegovu determinaciju preuzima Mirnik, cf. MIRNIK 1986: 104,114; Za dataciju cf. KOS 1997: 10-11, 11-14,297-298 (s.v. "*Aes rude*," "*Aes signatum*," "*Ramo secco*"). • BRUNŠMID 1896-97: 48-49, und im Inventarbuch Nr. 5738 determiniert ihn Brunšmid als *aes rude* (Rohbarren). Seine Determinierung übernimmt MIRNIK1986: 104-114. - Für die Datierung cf., KOS 1997: 10-11, 11-14, 297-298 (s. v. "*Aes rude*," "*Aes signatum*," "*Ramo seco*").

7. ŠABAN 1901: 253. Arhiv AMZ, fasc. Ogulin okolica, spis br. 88/1901.

predmeta te nova usmjerava u neposrednu blizinu, odnosno u dvorište pučke učione, gdje se nalazila nekropola ravnih grobova.⁸ R. Drechsler-Bižić 1958. istražuje južnu padinu tumula i nailazi na uništene grobove s vrlo skromnim nalazima.⁹ Sljedeće godine radi na prostoru između tumula i nekadašnje pučke učione, gdje je pri gradnji nove škole otkrivena, ali na žalost i uništena nekropola ravnih grobova. S nje potječe znatan broj predmeta, a sačuvana je ostala samo jedna grobna cjelina.¹⁰ Manju sondu na tumulu 1978. otvaraju I. Šarić i M. Sobolevski, ali bez vidnih rezultata." R. Drechsler-Bižić 1983. ponovno istražuje na južnoj padini i tom prilikom nailazi na dva intaktna groba, a 1984. na tragove više razorenih te sedam neoštećenih grobova. Tijekom 1985 i 1986 godine, provedena su istraživanja gradine Trsište koja su pojasnila sliku prostornog rješenja. Naselje je naime bilo podignuto na platou brijega prirodno zaštićena na istočnoj strani rijekom Dobrom, na sjevernoj strmim padinama i širokim koritom potoka Ribnjaka, a zapadna i južna strana bile su mu osigurane izgradnjom fortifikacija. Zapadna strana gradine, zaštićena bedemom, blagim je prijevojem povezana sa susjednim brijegom, na kojem su se nalazili veći tumul i nekropola ravnih grobova.¹²

Za razliku od gradine Trsište u Trošmariji, koja je bila uz Rijeku Dobru, dvojna gradina Velika i Mala Viničica smještena je u Carevu polju na putu koji je spajao Panoniju preko Like s Jadranom. Ona je najmarkantnije naselje na tom području, a oko njezinih padina ubicirano je nekoliko nekropola, otkrivenih slučajno prilikom poljoprivrednih ili građevinskih radova. U Šušnjevu Selu, uz zapadna podnožja gradina nađeni su još 1901. ukrasni predmeti, koji nedvojbeno upućuju na postojanje nekropole na toj lokaciji. Dijelovi nakita nađeni su i na jugoistočnim padinama Viničica u Čakovcu 1902. te u Josipdolu 1903. prilikom gradnje vodovoda. Točna lokacija josipdolskih nalaza nije naznačena, pa je stoga teško reći je li ta nekropola bila bliža naselju na Viničici ili je pak smještena dublje u Carevu polju, što bi značilo daje pripadala naselju podignuto na brdu Treskavac. U Skradniku podno samih istočnih padina Velike Viničice ubicirana su dva velika tumula i nekropola ravnih grobova.¹³ Na većem, oranjem uništenu tumulu, koji lokalno stanovništvo naziva "Carevim grobom" ili još češće "Sultanovim grobom", poduzeto je 1988. manje sondažno istraživanje. Tada su otkrivena tri intaktna i jedan razoreni kosturni grob. Na položaju Brda, nasuprot tumulu, pri gradnji kuće otkrivena je i nekropola ravnih grobova. Zaštitnim istraživanjima provedenim 1990. obuhvaćeni su samo gradnjom zahvaćeni dijelovi nekropole, tako da se uz razorene naišlo na samo jedan nedirnuti grob.

Tumuli u Trošmariji i Skradniku zemljani su, većih dimenzija i gotovo pravilna kružna oblika. Promjer po osi sjever-jug trošmarijskoga "Gorička" iznosi oko 50 m, "Sultanova groba" u

8. Arhiv AMZ, SK. XI, 19. - Podatak o iskopavanju u dvorištu pučke učione nalazimo jedino kod opisa nalaza u inventarnoj knjizi. • Die Angabe über Ausgrabungen im Hof der Volksschule findet sich nur bei der Beschreibung des Fundes im Inventarbuch.

9. Arhiv AMZ, fasc. Trošmarija spis br. 240/1958; DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 38-39.

10. DRECHSLER-BIŽIĆ 1970: 243-250.

11. S tih sondiranja nema konkretnih podataka. Von diesen Sondierungen gibt es keine konkreten Angaben.

12. BALEN-LETUNIĆ 1988: 161-162.

13. Tumul poznat pod nazivom "Sultanov grob" nalazi se iza kuće Franje Ševrovića, Skradnik br. 2. Tadašnji ogulinski predstojnik dr. Malešević organizirao je 1898. godine iskopavanje ovog tumula. Na sreću nailazi na kosturni grob bez priloga i stoga obustavlja istraživanja, tako daje tumul, izuzmu

li se oranjem uništeni gornji grobovi, velikim dijelom intaktni, cf. BOŽIČEVIĆ 1898-99: 235. Drugi se tumul nalazi iza kuće Milana Tuteka i Kate Blažević, Skradnik br. 145 i 146., dok je nekropola ravnih grobova na zemljištu Antona Božičevića, Skradnik b.b. • Der unter dem Namen "Grab des Sultans"

bekannte Tumulus hinter dem Haus von Milan Tutek und Kate Blažević, Skradnik Nr. 145 und 146, während sich das flache Graberfeld auf dem Grundstück von Anton Božičević, Skradnik o. H. befindet.

Skradniku 40 m, a očuvane visine iznose im oko 3 m. Oba su tumula izvorno bila viša i manjih promjera, ali su oranjem znatno razvučena i snižena. Pokazala su to i istraživanja na "Sultanovu grobu" u Skradniku, jer se na šesnaestom metru od središnje točke tumula naišlo na vijenac. Bio je građen od krupnijega, u dva reda složena kamenja, dok su međuprostori bili zasuti sitnijim kamenjem, tehnikom kojom su na ovom prostoru građeni i temelji kuća.¹⁴ Prilikom novijih istraživanja tumula u Trošmarij i vijenac nije nađen, a ne spominju ga ni raniji istraživači, pa će stoga do budućih istraživanja ostati otvoreno pitanje je li istovjetna gradnja vijenca tumula i temelja kuća slučajnost ili ona, stoje vjerojatnije, ima simboličko značenje. U oba tumula, kao i nekropoli ravnih grobova u Skradniku pokopi su bili kosturni s različitim orijentacijama. Umrli su polagani na zemlju (Trošmarija grob 1,4, 8, 9; Skradnik nekropola ravnih grobova, grob 1) ili na popločenje od sitnoga kamenja (Trošmarija grob 3) i ograđivani krupnim neobrađenim kamenjem. Čest je bio i pokop izravno u zemlju (Trošmarija grob 2, 5, 6, 7; Skradnik grob 2, 3), samo ponekad s većim kamenom iznad glave (Skradnik grob 4), ali bez grobne konstrukcije.

Tumuli u Dugoj Gori, njih sedam, zemljani su, manjih dimenzija i gotovo pravilna kružna oblika, po osi sjever-jug iznosili su 8 m (tumul I, V) ili 15 m (tumul III, IV). Osim jednoga, koji je bio paljevinski (tumul I, grob 1), svi su ostali pokopi bili kosturni, s različitim orijentacijama. Umrli su položeni na zemlju i potom djelomično ili posve ograđeni i pokriveni većim neobrađenim kamenjem (tumul III, grob 3;umul IV, grob 1,3,4, 5,6,7) ili su položeni izravno na zemlju (tumul I, grob 2;umul III, grob 2, 4), rjeđe na drvenu, dasku (tumul III, grob 1) ili tesane kamene ploče (tumul IV, grob 2), ali bez grobne konstrukcije.¹⁵

Od nalaza s ovih nekropola preteže nakit i metalni dijelovi nošnje, a među njima primjerci koji se mogu pridružiti već poznatoj skupini karakterističnoj za japodski prostor. Tri tordirana torquesa nađena u Josipdolu (T. 12:1), ulomak torquesa, lučna jednopetljasta fibula (T. 13:4) i sljepoočničarke od više puta savijene žice okrugla presjeka (T. 13:5) iz Čakovca, elementi su rane japodske nošnje. Torquesi gotovo spojenih krajeva nošeni su uglavnom na kalotastim kapama, koje su zbog tog detalja, svrstane u A varijantu.¹⁶ Na matičnom japodskom prostoru javljaju se tijekom Ha B horizonta, najčešće u kombinaciji sa sljepoočničarkama od više puta savijene žice,¹⁷ naočalastim fibulama, kao i lučnim jednopetljastim fibulama ukrašena luka.¹⁸ Početkom Ha C stupnja, od pokrivala za glavu, uz već spomenute kape u modu sve više ulaze konična oglavlja, a jednopetljaste fibule, kakavje i primjerak iz Čakovca, manjih su dimenzija i glatka, neukrašena luka.¹⁹ Jedno oglavlje sa stilskim odlikama A varijante potječe također iz razorena groba tumula u Trošmariji.²⁰ Tanki brončani lim tog oglavlja po gornjem i donjem rubu ima široku neukrašenu traku obrubljenu sitnim ispupčenjima, a sredinu prekrivenu krupnijim iskucanim ispupčenjima. Uz kape i oglavlja široki pojasevi najjapodskiji su detalj nošnje. Riječ je naime o pojasevima izrađenim od brončanoga lima, prosječne dužine 56 - 65 cm i širine 10-13 cm²¹, zakovicama pričvršćenim na podlogu od kože, na kojoj je s leđne strane bila i okrugla perforirana kopča kojom se pojas

14. BALEN-LETUNIĆ 1988: 161.

15. BALEN-LETUNIĆ 1986: 45-51.

16. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 30-32, T. 1:6; 2:16; 4:42.

17. BAKARIĆ 1988:91.

18. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 34-37; 1976: 147.

19. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 37-41; 1976: T. 9: 4,6, 8, 9,

¹⁰ 20. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 38-39.

21. Dimenzije pojaseva: Trošmarija grob 7, duz. 60 cm, šir. 12,5 (s kozom 20) cm; grob 8, duz. 65 cm, šir. 11 cm; iz

razorena groba, sačuvana duz. 52 cm, šir. 13 cm; Skradnik S^ob⁺ duz. 56 cm, šir. 10,2 cm; Duga Gora iz razorena groba, sačuvana duz. 39 cm, šir. 10,2 cm; iz razorena groba, sačuvana duz. 33 cm, šir. 12,5 cm. D: mensionender Giirtel: Trošmarija, Grab 7, L. 60cm, B. 12,5 (mit Leder 20)

CTM: Grab 8, L. 65 cm, R. 11 cm; aUS dem zersterten Grab> crhaltenc L. 52 cm, B. 13 cm; Skradnik, Grab 4, L. 56 cm, B. 10,2 cm; Duga Gora, zerstortes Grab, erhaltene L. 39 cm, B. 10,2 cm; aus dem zerstorten Grab, erhaltene L. 33 cm, B. 12,5 cm

22. PojaSeVl SunaimeJOS +899+ godme+kadsu+nadeni> *VJEŠto SpoJem U PraŠi PoSude+paSm0Zatcčennurkon_

zakopčavao. Cijela površina brončanoga dijela pojasa ukrašena je ornamentom izvedenim tehnikom iskucavanja. Mnogobrojni primjerci pojaseva ove vrste nađeni su na lokalitetima matičnoga japodskog prostora, posebice na nekropoli u Prozoru, tako da analogije za njih nisu upitne. Uprkos tomu vrijeme njihova nastanka i nošenja ne može se posve decidirano odrediti. Naime, većina njih potječe iz razorenih grobnih cjelina: svi primjerci s područja Like, s ogulinskog jedan pojas iz tumula u Trošmariji (T. 6A) i dva, koji su prije objavljeni (T. 13A:1,2) iz tumula u Dugoj Gori.²² Malobrojni pojasevi iz intaktnih cjelina ili su jedini nalaz stoji slučaj u grobu 4 tumula u Skradniku (T. 9A) ili su, kao u grobu 7 (T. 4:2; 5A:1) i grobu 8 (T. 5:3; 5A:2) tumula u Trošmariji s gradom neosjetljivom za precizniju dataciju. U grobu 7 pojas je nađen s većom tokom ili bulom (T. 4:1), stoji zbog oštećenosti teško pouzdano odrediti,²³ a u zasipu iznad groba 8 u kojem je široki pojas bio jedinim nalazom, uz razasute do neprepoznatljivosti sitne ulomke keramike (T. 5:2) nađen je i veći grumen okera (T. 5:1). Ni ujednom od intaktnih grobova, pa ni u grobu 8 iznad kojeg je grumen nađen, nisu uočeni tragovi okera. On je za sada, u kontekstu nekropole željeznoga doba, na japodskom prostoru unikum, koji zahtijeva potvrde u budućim nalazima. S tih prostora poznati su nam jedino nalazi okera iz grobova u špilji Bezdanjači, ali u ovom slučaju oni su izvan spomenutih vremenskih i kulturnih okvira.²⁴ Tipološka analiza pojaseva ostaje nam jedinim osloncem za njihovu dataciju. Od brončanoga lima ukrašavana u tehnici iskucavanja, najjapodskom su prostoru ošim pojaseva rađena i oglavlja. Među njima i u ornamentici i u izradbi postoje velike sličnosti, najuočljivije kod primjeraka kojima je površina prekrivena gusto iskucanim ispupčenjima (buklima). Takvim je stilom ukrašen i pojas iz groba 8 (T. 5:3; 5A:2) u Trošmariji, ali i pojedini primjerci oglavlja A i B varijante s nekropole u Kopolju (grob 137), Trošmariji (razoreni grob), Trnovcu Ličkom (razoreni grob) i Prozoru (iz 7 razorenih grobova)²⁵ Valja istaknuti da su pojasevi iz nekropole u Prozoru gotovo bez izuzetka ukrašeni gustim iskucanim ispupčenjima, isto kao i većina oglavlja s te nekropole, pa je moguće da su nošeni zajedno čineći tako skladnu cjelinu slikovite nošnje. Konceptija ornamentike pojaseva ukrašenih geometrijskim motivima, sastavljenim od sitnijih i krupnijih ispupčenja, kao na pojasu iz groba 7 (T. 4:2; 5A:1) te iz razorena groba u Trošmariji (T. 6A), Dugoj Gori (T. 13A: 1,2) te iz groba 4 u Skradniku (T. 9A), osobite slikovitosti postignute koncentričnim krugovima, rozetama i "X" motivom iskucanim na komadićima lima s kojima su popravljana oštećenja pojasa, najbližnja je oglavlja C varijante.²⁶ Sva tri tipa oglavlja specifikum su ženske nošnje od Ha Cl do Ha Dl stupnja.²⁷ U te bismo vremenske okvire uvrstili i široke pojaseve od brončanog lima, a ne bismo dakako isključiti ni mogućnost njihova nešto dužeg zadržavanja u japodskoj nošnji. Kao i oglavlja i oni imaju domaća stilska obilježja i nisu usporedivi s istodobnim pojasevima od brončanog lima iskucane ornamentike srednjoeuropskoga prostora.²⁸

strukciju preuzeli i objavili. Međutim poslije se, pažljivom razgradnjom ustanovilo da nije riječ o posudi, već o dva fragmentirana široka pojasa ukrašena gotovo identičnom ornamentikom. I ulomci brončanih limova s istog lokaliteta, ukrašeni iskucanim ornamentom, determinirani kao dijelovi posuda, najvjerojatnije su također pripadali pojasevima. • Die Gürtel waren nämlich noch 1899, als sie gefunden wurden, sehr geschickt zu einem Gefäß verbunden worden, und wir haben diese vorgefundene Rekonstruktion übernommen und publiziert. Später jedoch wurde bei vorsichtigem Auseinandernehmen festgestellt, dass es sich nicht um ein Gefäß handelt, sondern um zwei Fragmente breiter Blechgiertel die mit fast identischer Ornamentik verziert waren. Auch bei den Fragmenten von Bronzeblech, verziert mit getriebener Ornamentik, aus derselben Lokalität, handelt es sich wahrscheinlich um Bestandteile von Gürteln, cf., BALEN-LETUNIĆ 1986: 51,54-55, fig. 5, 6.

23. DRECHSLER-BIŽIĆ 1972-73: T. XXXI:5. - Vidi notu 47. • Siehe Anm. 47.

24. DRECHSLER-BIŽIĆ 1979-80: T. X:2; XIV:1; XV:5, XVI:2-3; XXI:3; XXV:10.

25. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 38-39, T. 111:21; VII:67,67a.

26. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 39, T.IV:36; VI:56; VII:63; VIII: 64. Koncentričnim krugovima ukrašen je i dijamem iz Kopolja. « Mit konzentrischen Kreisen ist auch das Diadem aus Kopolje verziert, cf., DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 41-42, T.VII:61.

27. DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 37-41.

28. KILLIAN-DIRLMEIER 1972: 2-9.

29. BALEN-LETUNIĆ 1995-96: 24-27

30. DRECHSLER-BIŽIĆ 1986: 110-112, T. X:9.

Oplatom od tankoga brončanog lima ukrašena linijama izvedenim sitnim, zbog korozije jedva primjetljivim iskucanim ispupčenjima, prevučena je i četvrtasta željezna pojasna kopča iz groba 4 (T. 2:3) tumula u Trošmariji. Izravnih analogija za nju nemamo jer je za sada, barem što se tiče japodskog prostora, jedini takav primjerak. Sudeći po oplati rađenoj u "punkt-bukel maniri" lako je moguće daje nošena u istom vremenskom intervalu kao i oglavlja i pojasevi istoga stila i tehnike izradbe. Osim ove znatno starije kopče, brončanu oplatu na željeznoj podlozi imaju vrlo rijetki primjerci, među koje valja uvrstiti i trapezoidne figuralno ukrašene pojasne kopče tipa Prozor.²⁹ Još jedan muški, izrazito ratnički rekvizit potječe iz groba 3 tumula u Trošmariji. Riječ je o željeznom koplju (T. 2:4), za koje u skromnom repertoaru japodskog oružja analogije nalazimo u potpuno identičnom primjerku iz kuće na Masnikosinoj gradini u Pećanima.³⁰ Popratnom je građom datirano HaCl stupnjem, ali takva datacija koplja u grobu nameće cijeli niz pitanja. Prije svega, ona se kosi s općepoznatim japodskim običajem nepolanjanja oružja u grobove. Taj običaj kod njih zamire tek od LtC stupnja, a i tada u usporedbi s drugim istodobnim kulturnim skupinama, količina oružja nađena u njihovim grobovima više je nego skromna.³¹ Nama znane nalaze iz tumula možemo svrstati u kronološke okvire HaCl do HaD2 stupnja, dakle u razdoblje u kojem su se spomenuti pogrebni običaji itekako poštovali. Vrlo sličan tip kopalja u optjecaju je i na prostoru dolenske grupe s posve različitim pogrebnim običajima, koji ne isključuju prilaganje oružja u grobove, pa možda rješenje treba tražiti u tom smjeru.³² Najvjerojatnije je unutar tumula bila pokopana strana osoba, što ne bi trebalo biti neobično, s obzirom na to daje Trošmarija locirana nadomak rubnih japodskih područja, na kojima je, uz trgovačke, dolazilo do različitih kontakata o kojima se malokad može reći što određenije.³³ Isto tako muškoj bi opremi pripadao i brus s rupom za ovjes (T. 6:6) iz razorenoga groba tumula u Trošmariji. Najbliže mu paralele nalazimo u primjercima identična oblika s kraja kasnoga brončanog i iz ranih faza starijega željeznoga doba jugoistočnoalpskoga i panonskoga prostora,³⁴ gdje su pronađeni i brusovi vrlo luksuzne izradbe, a potječu iz grobova s ratničkom opremom, u kojima svaki detalj, pa i ovaj, odaje bogatstvo i visoki status ratnika.³⁵

Naočalasta fibula iz razorenoga groba (T. 6:5) tumula u Trošmariji s obzirom na dimenzije i tragove željezne igle na ostacima trake za pojačavanje na njezinoj poledini najvjerojatnije pripada početku Ha C stupnja. S fibulama ovakve vrste uz ostali nakit, kako je to vidljivo iz grobova nekropole u Prozoru, javljaju se i maleni štapičasti privjesci (T. 13:2) kakvi su nađeni i u Šušnjevu Selu.³⁶ Tropetljaste fibule sa zrnima stakla ili jantara na luku dugotrajan su i gotovo nepromijenjen nakit na japodskom području. U modu ulaze potkraj Ha B stupnja i nose se tijekom Ha C i Ha D horizonta. Starije, među koje valja uvrstiti i fibulu iz Josipdola (T. 12:2), od brončane su žice četvrtasta presjeka, a mlađe su, kakav je primjerak iz ravne nekropole u Skradniku (T. 9:5), okrugla presjeka i najčešće s nekoliko puta savijenom petljom pri nožici.³⁷ Sudeći po priložima, ranijim pokopima pripada i grob 5 tumula u Trošmariji. U njemu je, neposredno uz kosti udova, pronađen znatan broj vrlo usitnjenih ulomaka keramike (T. 3:1-3) grube fakture, tako da samo poneki od njih ima elemente koji omogućuju rekonstrukciju oblika. Jedan je ulomak pripadao zdjeli uvučena oboda (T. 3:1), a drugi posudi s potkovičastom drškom (T. 3:2). Takvi su oblici u uporabi bili

31. DRECHSLER-BIŽIĆ 1956: T. 1:1-5; 11:1-4; 1972-73: 20, T. XXXIV:3; XXXV:1; RAUNIG 1962: 53-55; MARIĆ 1968: IX: 7-10, 12-13; X: 14, 27; XI: 20; XXI: 37.

32. GABROVEC 1987: 86.

33. EGG, 1978: 96-200; TERŽAN 1995: 95-100; DULAR 1999: 135.

34. VINSKI-GASPARINI 1973: T. 102:14; STARE 1955: T. LXXVIII:2-4; 7-9; KRAMER 1959: T. 11:9; STARÉ 1973:

T. 35:22-30; DULAR 1991: T. 22:4; 31:1; 61:5 - DOBIAT 1982: T. 2:6.- ŠKOBERNE 1999: 49, T. 5:2; VEJVODA - MIRNIK 1971: 192, 194, 196, T. X:5.

35. VEJVODA - MIRNIK 1971: 198, 200, T. XIII: 2; VINSKI-GASPARINI 1987: T. XX:9, 203, f_g, i^h. 26; 1973: 161-164, 1. 12S.J.

36. DRECHSLER-BIŽIĆ 1972-73: T. XXVI:9; XXXI:3.

37. DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 81.

uglavnom tijekom Ha B stupnja, ali se gotovo redovito, kako to pokazuju nalazi iz zatvorenih cjelina s japodskoga područja, koriste i u Ha C stupnju.³⁸

Brojnošću se ističu fibule s tri kuglice na luku (*a tre bottoni*), a među njima prevladavaju primjerci punoga masivnog luka trokutasta ili okrugla presjeka. Jedino fibula iz groba 2 (T. 9:2) tumula u Skradniku ima čunast luk debljeg presjeka. Taj tip fibula evidentan je u nošnji različitih istodobnih kulturnih krugova od picenskoga, estenskoga, svetolucijskoga, notranjskoga, dolensjkoga pa do japodskoga. Nigdje tako, kao u japodskom one ne dobivaju obilježja prilagođena domaćoj nošnji i ukusu, pa ih stoga nije uvijek moguće posve uklopiti u tipološku shemu za te fibule. Više manje mogu se svrstati u tip I (varijanta g) kad je riječ o primjercima čunastoga luka, odnosno u tip II (varijanta a, c, e, f) ili tip V (varijanta a, b) kad imaju puni masivni luk.³⁹ Najučestalije su nošene od Ha C2 pa sve do kraja Ha D1 stupnja, te sporadično i izvan tih vremenskih okvira, a bile su omiljene i više nego što bi se to moglo zaključiti po objavljenim primjercima.⁴⁰ Fibule iz Trošmarije (T. 6:7;8:8), Skradnika (T. 10:1,3) i Šušnjeva Sela (T. 13:1) pronađene su izvan grobnih cjelina, osim primjeraka iz groba 1 (T. 1:1) i izgroba 6 (T. 3:4) tumula u Trošmariji. Dok je u grobu 6 uz nekoliko sitnih atipičnih ulomaka keramike grube fature fibula jedini prepoznatljivi nalaz, u grobu 1 nađena je s ogrlicom (T. 1:2) od 186 zrna jantara. Većina ih pripada tipu 8A, u koji su uvrštena samo manja pravilna ovalna zrna, a veća i nepravilnija mogu se svrstati u tip 8B.⁴¹ Svega nekoliko primjeraka ima obilježja tipa 9,⁴² dok bi se listoliko oblikovana okvirno mogla svrstati u tip 48.⁴³ Naime tom su grupom obuhvaćena dugoljasta zrna, ali ni jedno nije posve nalik našim primjercima. Nekoliko malih pravilnih ovalnih zrna iz razorenih grobova tumula u Trošmariji (T. 6:4) pripada također tipu 8A, dok se zrno nalik buli iz razorena groba 1 (T. 9:1) tumula u Skradniku posve uklapa u tip 48 A.⁴⁴ Na ogulinskom prostoru i u grobu 2 tumula u Dugoj Gori nađena su zrna istog oblika. Izrađena su od stakla svijetložute boje, tako da oblikom i bojom oponašaju primjerke od jantara.⁴⁵ Ovakva su zrna osim ukrasne imala i specijalnu namjenu, nošena su naime kao amuleti radi zaštite. Sam oblik bule simbolom je zaštitne moći, a jantar kojemu su pridavana ljekovita i magična svojstva tu moć dodatno naglašava.⁴⁶ Zrna od jantara nalik buli, od sitnih, poput naših, do krupnih, koja veličinom dosežu primjerke od metala na japodskom su prostoru nalažena u velikom broju. Jednako su bile brojne bule od brončanoga lima, ali samo polovicajedne potječe s nekropole ravnih grobova u Trošmariji (T. 7:8). Ovi specijalni privjesci-amuleti rađeni su od dvije konkavne međusobno spojene polutke, u čijim su šupljinama bile tvari kojima se pripisivala magična moć. Nošene su radi zaštite od bolesti ili uroka, pojedinačno ili kao dio maštovitih ukrasa, i to tijekom čitavoga željeznog doba, pa se stoga ni jantarne ni brončane bez relevantnih nalaza ne mogu definirati.⁴⁷

Od ukrasa, posebice fibula primjerenih japodskoj nošnji, na tom se području uočavaju i nakitni oblici iz drugih sredina. Tu valja uvrstiti i čunaste fibule, koje se na tom prostoru ne pojavljuju

38. DRECHSLER-BIŽIĆ 1972-73: T. XVI:2; 1986: 108-109, T. 7:4; 112, T. 10:12; 114, T. 11:6.

39. OGRIN 1998: 107, fig. 9, 108-109, fig. 10, III. fig. 13.

40. DRECHSLER-BIŽIĆ 1987: 411. - U japodskoj zbirci zagrebačkog Arheološkog muzeja nalazi se mnoštvo fibula ove vrste, unutar kojih bi se moglo izdvojiti daleko više lokalnih varijanta nego lije to bilo moguće autorici M. Ogrin na temelju malog broja objavljenih primjeraka. • In der japodischen Sammlung des Archäologischen Museums in Zagreb befindet sich eine große Anzahl von Fibeln dieser Art, unter denen man bedeutend mehr lokale Varianten unterscheiden konnte, als es der Autorin M. Ogrin aufgrund einer geringeren Anzahl publizierter Exemplare möglich gewesen war.

41. PALAVESTRA 1993: 33, 187.

42. PALAVESTRA 1993: 33, 188.

43. PALAVESTRA 1993: 35, 209.

44. PALAVESTRA 1993: 35, 209, 254.

45. BALEN-LETUNIĆ 1986: 46, fig. 1:5.

46. BUDGE 1988: 45-46; CHEVALIER - GHEEBRANDT 1983: 67; KOŠČEVIĆ 1991: 45-46. Za jantar cf. KIŠPATIĆ - TUCAN 1914: 357-381; BARIĆ 1982: 63-65; CHEVALIER - GHEEBRANDT 1983: 215-216; BURŠIĆ-MATUŠIĆ 1989: 55-57; FADIĆ 1998: 159-161.

47. DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: VI:16; VIII:1; XXXII:2; 1966: 86:1,4; 1972-73: XVII:7; XXI:4; XXII:6; XXV:4; XXVI:15.

prečesto. Primjerci većih dimenzija s lukom ukrašenim cik-cak motivom, vodeći su oblik horizonta Stična 1 Dolenjske, odnosno Ic-1 stupnja Svetolucijske skupine. U modi ostaju i tijekom idućeg horizonta tih kulturnih skupina, kad u uporabu ulaze i čunaste fibule manjih dimenzija.⁴⁸ Veća fibula (T. 6:1) iz tumula u Trošmariji po ornamentu je identična s fibulom manjih dimenzija iz groba 1515 nekropole Most na Soči (Sveta Lucija), dok je manjem primjerku (T. 6:2) zbog oštećenosti teško naći analogije.⁴⁹ 1 zmiolika fibula (T. 2:1) sedlasto savijena luka, koji na prijelazu u iglu ima maleno puce iz groba 2 tumula u Trošmariji nakit je koji se najapodskim prostorima pojavljuje sporadično. One su naime nošene tijekom horizonta zmiolikih fibula dolenjske, odnosno u horizontu Ha svetolucijske skupine.⁵⁰ Isto tako i kolutasta fibula, ulomak kakve je pronađen na nekropoli ravnih grobova u Skradniku (T. 9:7), ne pripada nakitu japodske nošnje, i prava je rijetkost na tom prostoru. Takve fibule su omiljen nakit vezan uz glasinačku kulturu, gdje se mogu pratiti od faze IVa, kad ulaze u uporabu, pa sve do IV c-2 faze, kad se nose različite varijante tih fibula.⁵¹ Zbog reparature i oštećenosti naš je primjerk teško decidirano datirati, ali sudeći po "ožiljcima" od latica koje su obrubljivale kulute fibule mogla bi pripadati razdoblju koje bi odgovaralo IVC-1 ili IVC-2 fazi glasinačke kulture.

Niz predmeta iz razorenih grobova spomenutih nekropola, poput dugih spiralnih cjevčica (T. 7:3) iz nekropole ravnih grobova u Trošmariji, naočalastih privjesaka (T. 6:3; 7:1) iz iste nekropole i nekropole u Josipdolu (T. 12:3), koji su krasili fibule, ogrlice ili su bili dodatkom kompozitnim privjescima, provlače se kao ukrasni detalji kroz japodsku nošnju tijekom cijeloga željeznog doba.⁵² Vremenski su također teško odredive i okrugle brončane alke (T. 7:4), kojih je u Trošmariji pronađeno desetak. Često su i u velikom broju nalazene u grobovima kao dijelovi pojasnih okova ili su služile za vješanje privjesaka, pinceta, nožića i si. Nerijetko su vješane na igle ili glavu fibule, a više njih povezano trakama činile su ogrlice.⁵³ Narukvice priljubljenih krajeva (T. 9:3,4) iz nekropole ravnih grobova u Skradniku izvan konteksta također su teže odredive. Nošene su od konca Ha B, a masivne slične našim primjercima i do Lt B2 stupanja.⁵⁴ U uže vremenske okvire bez popratne građe nije moguće svrstati ni četvrtaste brončane pojasne kopče iz Trošmarije (T. 7:6,7), jer kao sastavni dio muške nošnje nepromijenjena se oblika nose tijekom cijeloga željeznog doba, i to ne samo kod Japoda.⁵⁵ S obzirom na to da su naši primjerci pronađeni na nekropoli ravnih grobova, one bi mogle pripadati mlađim fazama tog razdoblja, kao i sva ostala građa s tog položaja. Okolnosti nalaza ne dopuštaju ni dataciju pincete iz iste nekropole u Trošmariji (T. 7:2), jer se one kao dio toaletnog pribora najapodskom prostoru koriste kroz razdoblja starijega i mlađega željeznog doba.⁵⁶ Spirale od brončane trake (T. 7:9), tri primjerka potječu iz ravne nekropole u Trošmariji, čest su dodatni ukras, najčešće čertoškim fibulama, kojima su takve spirale bile prevučene preko luka ili igala.⁵⁷

Znatan broj nalaza čertoških fibula, odnosno njezinih različitih inačica, najuvjerljiviji su dokaz da su ušle u japodsku nošnju i u njoj se udomaćile. Pojedini tipovi javljaju se sporadično (tip

48. GABROVEC 1987:42-43,49; TERŽAN - TRAMPUŽ 1975:424.

49. TERŽAN-LO SCHIAVO-TRAMPUŽ-OREL 1984: T. 140:1515/1. fig.

50. GABROVEC 1987: 56; TERŽAN - TRAMPUŽ 1975: 42 g.

51. ČOVIĆ 1987: 586, 594-595, 6 " B E N A C ČOVIĆ 1957: T. XXVIII:12; XXXV:12-1"

52. DRECHSLER-BIŽIĆ 1972-73: T. X:11; XXII:2,4 (naočalasti privjesci), T. XVIII:5; XXIII:2; XXVI: 10; XXX:2; XXXIII:2 (duže spiralne cjevčice).

53. DRECHSLER-BIŽIĆ 1972-73: T. XVIII:5; XXVI: 16; XXX:4.

54. MARIĆ 1968: T. I: 12-13; 25-26; BOŽIĆ 1987: 870, 43:12.

55. DRECHSLER-BIŽIĆ 1987: 404; GABROVEC 1987: 48, 58, 66.

56. DRECHSLER-BIŽIĆ 1958: T. 111:28; X: 75; XIV: 106; 1961: T.IV:14; 1972-73: T. XXIII:8; MARIĆ 1968: T. II:9; III: 15; IV: 26; XXVI:4.

57. GUŠTIN 1979:T.54:3; 1987: 46, fig. 5:1; 8:1.

II a, VI a, VIII) drugi opet znatno učestalije (tip VII b, f, i; X e, f, g, h; XI a), dok su pojedini tipovi modificirani (tip I c, d; XII b) i prilagođeni domaćem ukusu. Na ogulinskom prostoru nađeno je desetak čertoških fibula, i to mahom na nekropoli ravnih grobova u Trošmariji (T. 8:1,3,5;), i Skradniku (T. 10:6), a uglavnom se mogu svrstati u okvire tipa X,⁵⁸ osim dviju iz trošmarijske nekropole, koje su izvan tih tipoloških shema. Jedna, ranije objavljena, ima stilske odlike tipa XII b⁵⁹, dok bi drugi primjerak izrađen od željeza (T. 8:2) bio najbliži fibulama tipa XIII, i vjerojatno je jedna od njegovih lokalnih inačica.⁶⁰ Sve one potječu iz razorenih grobova spomenutih nekropola, osim para "klasičnih" čertoških fibula iz groba 1 (T. 11:7,8) u Skradniku, gdje su nađene sa staklenim zrnima (T. 11:2-6) i križnim pucetom (T. 11:1), kakve često nalazimo unutar japodskih nekropola.⁶¹ Kako su nađene u paru, valjalo bi ih datirati, kao i primjerke s prostora dolenske skupine, u okvire starije faze negovskoga horizonta. Reparatura držača igle na nožici jedne od fibula može, ali i ne mora biti argumentom da su nošene i nešto duže, odnosno u mlađem razdoblju tog horizonta kad je obično nošena samo po jedna fibula.⁶² To je ujedno i vrijeme pojave tipa XII b opravdano uvrštena u specifikum japodskog prostora.⁶³ I pojedini detalji nošnje često citirana groba ravne nekropole u Trošmariji, jedine zatvorene cjeline s te nekropole, eklatantan su primjer prožimanja starih s novim, u ovom slučaju keltskim elementima, vidljivim prije svega na pojasnim kopčama tipa Vinica-Trošmarija.⁶⁴ To podvrgavanje domaćem ukusu nazire se i na trošmarijskoj fibuli unatrag savijene nožice s okruglom pločicom (T. 8:4), na kojoj je nekoć bio ukras od koralja, jantara ili staklene paste.⁶⁵ Ovaj tip fibule standardni je nakitni oblik LtC stupnja na japodskom prostoru,⁶⁶ a sudeći po nalazima iz Vinice bio se uvriježio i u nošnji susjednih Kolapijana.⁶⁷ Za razliku od spomenutih, izrazito brojno zastupljenih, fibula naroskane unatrag savijene nožice (T. 8:7) jedini je takav poznati primjerak.⁶⁸ U nekim detaljima, određenije rečeno po nožici raščlanjenoj sitnim zadebljanjima bila bi slična, ali nikako ne i identična, primjerku iz Siska⁶⁹ kao i fibulama srednjolatske sheme sa perlastim zadebljanjima na vrhu nožice (tip Podzemelj) datiranim u Mokronog III stupanj.⁷⁰ Podzemelj i Vinica prednjače brojem fibula ove vrste, dok su Bela Cerkev, Sisak i Donji Laminci lokaliteti zastupljeni sa svega nekoliko primjeraka.⁷¹ Valja spomenuti i okrugle plosnate probijene privjeske pojačanih rubova, koji su po jedan nađeni u nekropolama

58. TERŽAN 1976: 331-336, fig. 4; TEŽAK-GREGL 1981: 40-41, T. 3:5-7.

59. TERŽAN 1976: 337-338, karta 41 (tip XII); TEŽAK-GREGL 1981: 44, T. 6:1.

60. TERŽAN 1976: 338-340, karta 30 (tip XIII).

61. MARIĆ 1968: karta 4.

62. TERŽAN 1976: 364-368, 390, karta 31, 52.

63. TERŽAN 1976: 362-364, 382, 391

64. DRECHSLER-BIŽIĆ 1970: 249, T. I: 3-4; VOGT 1934: 90, T. XIII: 63, navodimo samo kopče eponimnih lokaliteta, tj. primjerak iz groba 69 nekropole u Vinici, koji je oblikom i ukrasom gotovo identičan kopčama iz Trošmarije. Za podatke i literaturu zahvaljujemo kolegi D. Božiću. • Wir erwähnen nur Schliessen eponimer Lokalitäten, d. h. ein Exemplar aus Grab 69 des Gräberfeldes in Vinica, das nach Form und Verzierung fast identisch mit den Schliessen aus Trošmarija ist. Für Angaben und Literatur bin ich Kollege D. Božić zu Dank verpflichtet.

65. Fibulu je objavio Todorović, s pogrešno navedenim lokalitetom. • Die Fibel wurde von J. Todorović veröffentlicht, mit fälschlich angegebener Lokalität, cf. TODOROVIĆ 1968: 155, T. LIX: 5.

66. BRUNŠMID 1896-97: T XVI:5; BAKARIĆ 1993: 114 (kat. br. 93); MARIĆ 1968: T. XII: 28,29,32,37. - Znan broj neobjavljenih fibula ovog tipa čuva se u japodskoj zbirci AMZ-a. • Eine bedeutende Anzahl unveröffentlicht Fibeln dieses Typs befindet sich in der japodischen Sammlung des Archäologischen Museums in Zagreb.

67. GABROVEC 1966: T. 15:2; 30:8; BALEN-LETUNIĆ 1987: T. 29:1. - Vinička grupa, koju većina autora pripisuje Japodima, u novije se vrijeme povezuje uz Kolapijane. • Die Vinica-Gruppe, die von den meisten Autoren den Japoden zugeschrieben wurde, wird in neuerer Zeit mit den Kolapianen in Verbindung gebracht, cf., BOŽIĆ 1999b: 176; BOŽIĆ 1999c: 201-202,212.

68. Todorović je objavio i ovu fibulu, ali isto tako s pogrešno navedenim lokalitetom. • Todorović hat auch diese Fibel veröffentlicht, aber ebenfalls mit fälschlich angegebener Lokalität. cf. TODOROVIĆ 1968: 155, T. LIX:2.

69. MAJNARIĆ-PANDŽIĆ 1970: T. LV: 6.

70. BOŽIĆ 1987: 866.

71. GABROVEC 1966: T. 21: 4-5, 8, 9; 22: 8, 9; DULAR 1978: T. 5. 6-7, 9, 11; 6: 1, 6; DOBIAT 1982: 48-49, T. 6:5; 7:1; STARĀ 1973: 41 (887), T. 46:23; MAJNARIĆ-

ravnih grobova u Trošmariji (T. 7:5) i Skradniku (T. 10:2). Bili su naticani na igle fibula ili su bili dodatak drugim ukrasima tijekom srednjeg, a vjerojatno i kasnog latena. Nalazimo ih na japodskom i susjednom kolapijanskom prostoru, abile suuuporabi i na području notranjske i dolenjske grupe.⁷²

Nakon upoznavanja s građom evidentno je da nam slabo stanje istraženosti dozvoljava tek nekoliko vrlo sumarnih odgovora koji se tiču željeznodobnih nekropola s tog prostora. Sa sigurnošću se može reći samo to da se ukop vršio inhumacijom i kremacijom u tumulima i nekropolama ravnih grobova. Sudeći prema podacima prevladava inhumacija, ali broj i raspored grobova unutar pojedinih nekropola te omjer između kosturnih i paljevinskih grobova za sada nisu određivi. Isto tako teško su određivi i počeci pokopa u pojedinim nekropolama, budući daje većina trošmarijskih grobova uništena, a skradničkih neistražena. Prema poznatoj građi može se zaključiti da je pokop pod tumule započeo s Ha C1 stupnjem i trajao do početka Ha D2, otkad se pa sve do Lt D stupnja pokopavalo u nekropole ravnih grobova. Većina građe, posebice nakit i metalni dijelovi nošnje stilskih su odlika koje se mogu obuhvatiti fazama 2-7 japodske kulture,⁷³ dok su predmeti iz drugih, uglavnom susjednih sredina, odraz neminovnih "pograničnih" kontakata. Na mnoga ovdje nerazjašnjena pitanja odgovore mogu pružiti samo buduća sustavna arheološka istraživanja.

LITERATURA

BAKARIĆ, Lidija

1988 - Gornji Kosinj-Plešina Glavica - japodska nekropola. *AP*, 29/1988: 90-91.

1993 - Kataloške jedinice, u: *Arheološki muzej u Zagrebu - Izbor izfundusa*. Zagreb, 1993: 100-115.

BALEN-LETUNIĆ, Dubravka

1986 - Revizijska iskopavanja tumula starijeg željeznog doba u Dugoj Gori. Zusammenfassung: Revisionforschungen von Tumuli der älteren Eisenzeit in Duga Gora. *IzdHAD*, 10, 1986: 45-58.

1987 - Prehistorijski nalazi s gradine Kiringrad. Zusammenfassung: Vorgeschichtliche Funde aus Kiringrad. *VAMZ*, 3. s., 20/1987: 1-30.

1988 - Istraživanja gradine Trsište u Trošmariji kod Ogulina u 1985/86. godini. *VAMZ*, 3. s. 21/1988: 161-162.

1995-96 - Figuralno ukrašene trapezoidne pojasne kopče tipa Prozor. Zusammenfassung: Die figürlich verzierten trapezformigen Gürtelbleche vom Typ Prozor. *VAMZ*, 3. s. 28-29/1995-96: 23-38.

BALEN-LETUNIĆ, Dubravka - Lidija BAKARIĆ

1983 - Probna istraživanja u selu Trojvrhu. *ObHAD*, 15/1983, I: 19-20.

BARIC, Ljudevit

1982 - Jantar. *Drago kamenje, katalog izložbe*. Zagreb, 1982: 63-65.

PANDŽIĆ 1970: T. LV: 2; TRUHELKA 1901: 18, fig. 3-4. Za podatke zahvaljujemo kolegi D. Božiću. • Fiir die Angaben danke ich Kollegen D. Božić.

72. RADIMSJČY 1893: T. XII:4; XX:15, 18; DRECHSLER-BIŽIĆ 1958: T. XIV: 103; BRUNŠMID 1896-97: T. XVI: 16; VOGT 1934: 103, T. XIX: 105; GABROVEC

1966: T. 20: 7-11, 13, 17; DULAR 1978: T. XVI: 11-12; DOBIAT 1982: T. 9: 10-14. - GUŠTIN 1979: T. 53:10; TERŽAN 1973 (1975): T 13: 5-6; STARÉ 1955: XCI: 12.

73. DRECHSLER-BIŽIĆ 1987: 399-416.

• Za crteže zahvalu dugujemo K. Rončeviću i A. Fortuni.

- BENAC, Alojz - Borivoj ČOVIĆ
1957 - *Glasinac*, 2. Sarajevo, 1957.
- BOŽIĆ, Dragan
1987 - Zapadna grupa, Izvori za istoriju Tauriska. *PJZ*, 5, 855-897.
1999a - Kako Metulum se Avgustu brani. *Zakladi tisućletij - Zgodovina Slovenije od neandertalcev do Slovenov*. Ljubljana, 1999: 181-183.
1999b - Imenovali so se po Kolpi. *Zakladi tisućletij - Zgodovina Slovenije od neandertalcev do Slovanov*. Ljubljana, 1999: 174-176.
1999c - Die Erforschung der Latenezeit in Slowenien seit Jahr 1964.
Raziskovanje latenske dobe na Slovenskem po letu 1964. *AVes*, 50/1999: 189-213.
- BOŽIČEVIĆ, Juraj
1898-99 - Iskopavanje starina u Šušnjevom selu i Čakovcu. Izvještaji muzejskih povjerenika i prijatelja. *VHAD*, n. s., 3/1898-99: 233-236.
- BRUNŠMID, Josip
1896-97 - Nekoliko našašća novca na skupu u Hrvatskoj i Slavoniji. Našašće italskih i afrikanških novaca u Mazinu. *VHAD*, n. s. 2/1896-97: 42-81.
1904-1911 - *Kameni spomenici Hrvatskoga narodnoga muzeja u Zagrebu*, I. *Antikni spomenici*. Zagreb, 1904-11.
- BUDGE, E. A. Wallis
1988 - Amajlije i talismani. Amulets and superstitions. Beograd, 1988.
- BURŠIĆ-MATIJAŠIĆ, Klara
1989-90 - Prapovijesni jantarni nakit s područja Istre i Cresa. Résumé: Bijouterie préhistorique en ambre de la region de l'Istrie et de Cres. *HistArch*, 20-21/1989-98: 55-77.
- CHEVALIER, Jean - Alain GHEERBRANT
1987 - *Rječniksimbola*. Zagreb, 1987.
- ČAČE, Slobodan
1978-79 - Prilozi proučavanju političkog uređenja naroda sjeverozapadnog Ilirika. Riassunto: II contributo allo studio dell'ordinamento politico dei popoli a nord-ovest dell'Illirico. *RadFilZad*, 18/1978-79, 8: 43-121.
- ČOVIĆ, Borivoj
1987 - Glasinačka kultura. *PJZ*, 5: 575-643.
- DOBIAT, Claus
1982 - Funde aus der Sammlung Mecklenburg. *KSVgSMar*, 12, 1982.
- DRECHSLER-BIŽIĆ, Ružica
1956 - Gradine u Lici - vojna utvrđenja i njihov značaj. Zusammenfassung: Vorgeschichtliche Wallburgen in Lika. *VVM*, 3/1956: 36-51.
1958 - Naselje i grobovi preistoriskih Japoda u Vrepcu. Zusammenfassung: Die Siedlung und die Gräber der urgeschichtlichen Japoden in Vrebac. *VAMZ*, 3. s. 1/1958: 35-60.
1961 - Rezultati istraživanja japodske nekropole u Kompolju 1955-1956. godine. Zusammenfassung: Ergebnisse der in den Jahren 1955/56 durchgeführten Ausgrabungen in der Japodischen Nekropole von Kompolje. *VAMZ*, 3. s. 2/1961: 67-114.
1966 - Les tombes des Iapodes préhistoriques à Kompolje. *IA* (Zagreb), 9, 1966.
1968 - Japodske kape i oglavlja. Zusammenfassung: Japodische Kappen und Kopfbedeckungen. *VAMZ*, 3. s. 3/1968: 29-51.
1970 - Latenski grob iz Trošmarije. Zusammenfassung: Ein Latenzeitliche Grab aus

- Trošmarija. *Adriatica*, 1970: 243-250.
1972-73 - Nekropola prahistorijskih Japoda u Prozoru kod Otočca. Zusammenfassung: Gräberfelder vorgeschichtlicher Japoden in Prozor bei Otočac. *VAMZ*, 3. s. 6-7/1972-73: 1-54.
1976 - Porijeklo lučnih jednopetljastih fibula u Japoda. Re'sumé: Origine des fibules à are à une boucle chez les Japodes. *GCBI*, 13/11, 1976: 143-151.
1979-80 - Nekropola brončanog doba u pećini Bezdanjači kod Vrhovina. Zusammenfassung: Das bronzezeitliche Gräberfeld in der Höhle Bezdanjača bei Vrhovine. *VAMZ*, 3. s. 12-13/1979-80: 1-78.
1986 - Naseobinski objekti na nekim gradinama u Lici. Zusammenfassung: Siedlungsfunde von einigen Wallburgen in der Provinz Lika. *VAMZ*, 3. s. 19/1986: 107-127.
1987 - Japodska grupa. *PJZ*, 5, 1987: 391-441.
- DULAR, Anja
1991 - Prazgodovinska grobišča v okolici Vinjega vrha nad Belo Cerkvijo. Die Vorgeschichtlichen Nekropolen in der Umgebung von Vinji vrh oberhalb von Bela Cerkev. *KinM*, 26, 1991.
- DULAR, Janez
1978 - Podzemelj. Zusammenfassung: Topographischer Abriss von Podzemelj. *KinM*, 16, 1978.
1999 - Stiki s svetom - trgovina in menjava. *Zakladi tisočletij - Zgodovina Slovenije od neanertalcev do Slovanov*. Ljubljana, 1999: 133-135.
- EGG, Markus
1978 - Das Grab eines unterkrainischen Kriegers in Hallstatt. *ArKor*, 8/1978, 3: 191-201.
- FADIĆ, Ivo
1998 - Antički jantar u Liburniji. Summary: Ancient amber in Liburnia. *IzdHAD* 19, 1998: 159-167.
- GABROVEC, Stane
1966 - Srednjelatensko obdobje v Sloveniji. Zusammenfassung: Zur Mittellatenezeit in Slowenien. *A Ves*, 17/1966: 169-198.
1987 - Dolenjska grupa. *PJZ*, 5, 1987: 29-119.
- GUŠTIN, Mitja
1979 - Notranjska - k začetkom železne dobe na severnem Jadranu. Notranjska - zu den Anfängen der Eisenzeit an der Nördlichen Adria. *KinM*, 17, 1979.
1987 - La Tene fibulae from Istria. *AJug*, 24, 1987: 43-56.
- KILIAN-DIRLMEIER, Imma
1972 - Die hallstattzeitlichen Gürtelbleche und Blechgürtel Mitteleuropas. *PBF*, 12/1.
- KIŠPATIĆ, Mijo - Fran TUĆAN
1914 - Slike iz rudstva. Zagreb, 1914.
- KOS, Peter
1997 - *Leksikon antične numizmatike s poučkom na prostoru jugovzhodnih Alp in Balkana*. Ljubljana, 1997.
- KOŠČEVIĆ, Remza
1991 - *Antička bronca iz Siska: umjetničko-obrtna metalna produkcija iz razdoblja Rimskog carstva*. Summary: Roman bronze from Sisak - metal art and craft production from the first to fourth centuries AD. Zagreb, 1991.

KRIŽ, Borut

1997 - *Novo mesto IV* - Kapiteljska njiva gomila II in gomila III. *CA*, 4, 1997.

KROMER, Karl

1959 - Brezje - Hällstattische Hügelgräber aus Brezje bei Trebelno. Halštatske gomile z Brezij pri Trebelnem. *KinM*, 2, 1959.

MAJNARIĆ-PANDŽIĆ, Nives

1970 - Keltsko-latenska kultura u Slavoniji i Srijemu. Zusammenfassung: Keltische-latènezeitliche Kultur in Slawonien und Sirmien. *AMC*, 2, 1970.

MARIĆ, Zdravko

1968 - Japodske nekropole u dolini Une. *GZM*, n. s., 23/1968: 5-79.

MAYER, Antun

1937-1940 - De Iapodibus, populo Illyrico Celtis commixto. *VHAD*, n. s., 18-31/1937-1940: 189-199.

MIRNIK, Ivan

1986 - Nalazi starog novca s karlovačkog područja. Summary: Finds of old coins from the Karlovac region. *IzdHAD*, 10, 1986: 103-118.

OGRIN, Marija

1998 - Trortasta fibula v Sloveniji. Zusammenfassung: Die Dreiknopffibel in Slowenien. *AVes*, 43/1998: 101-132.

PALAVESTRA, Aleksandar

1993 - Praistorijski ćilibar na centralnom i zapadnom Balkanu. Summary: Prehistoric amber as a catalyst of cultures. *SANUBI*, 52/1993.

RADIMSKÝ, Václav

1893 - Nekropola na Jezerinama u Pritoci kod Bišća. *GZM*, 5/1893: 237-308.

RAUNIG, Branka

1962 - Oružje iz Kostela kod Bihaća. *ZKM*, 1/962: 51-65.

STARČEVIĆ, Ante

1863 - Rimska Ilirija od Apiana Alexandrinskoga (prijevod: Appiani Historia Romana, De rebus illyricis, cap. I-XXX). *Arhiv*, 7/1863: 163-177.

STARÉ, Francé

1955 - Prazgodovinske Vače. The prehistoric Vače. *KinM*, 1/1955.

STARÉ, Vida

1973 - Prazgodovina Šmarjete. Der Vorgeschichtliche Komplex von Šmarjeta. *KinM*, 10, 1973.

ŠABAN, Fran

1901 - Ogulin. Izvještaj muzejskih povjerenika i prijatelja. *VHAD*, n. s., 5/1901: 253.

ŠKOBERNE, Želimir

1999 - *Budinjak - Kneževski tumul*. Zagreb, 1999.

TERŽAN, Biba

1977 - Certoška fibula. Zusammenfassung: Die Certosafibel. *A Ves*, 26/1976: 317-443.

1995 - Handel, Tausch und Verkehr im Bronze und Friiheisenzeitlichen Siidosteuroopa, *PAS*, 11, 1995.

- TERŽAN, Biba - Neva TRAMPUŽ
1975 - Prispèvek h kronologiji svetolucijske skupine. Riassunto: Contributto alla cronologia del gruppo preistorico di santa Lucia. *AVes*, 24/1975: 416-440.
- TERŽAN, Biba - Fulvia LO SCHIAVO - Neva TRAMPUŽ-OREL
1985 - Most na Soči (S. Lucia II). *KinM*, 23/1985.
- TEŽAK-GREGL, Tihomila
1981 - Certosa fibule na centralnom japodskom području. Zusammenfassung: Die Certosafibeln im japodischen Zentralgebiet von Lika. *VAMZ*, 3. s. 14/1982: 25-48.
- TODOROVIĆ, Jovan
1968 - Kelti u jugoistočnoj Evropi. Zusammenfassung: Die Kalten iin Sild-osteuropa. *DissBel*, 7, 1968.
- TRUHELKA, Ćiro
1901 - Rezultati prehistoričkog istraživanja u Bosni-Hercegovini (Tečajem 1900.). *GZM*, 13/1901: 1-31.
- VEITH, Georg
1914 - Die Feldziige des C. Iulius Caesar Octavianus in Illyrien in den Jahren 35-33. v. Chr. *SBWien*, 1914.
- VEJVODA, Vera - Ivan MIRNIK
1971 - Istraživanja prehistorijskih tumula u Kaptolu kraj slavonske Požege. Summary: Excavations of prehistoric barrows at Kaptol. *VAMZ*, 3. s. 5/1971: 183-210.
- VINSKI-GASPARINI, Ksenija
1973 - Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj. Zusammenfassung: Die Urnenfelderkultur in Nordkroatien. *MonZad*, 1, 1973.
1987 - Grupa Martijanec-Kaptol. *PJZ*, 5, 1987: 182-231.
- VOGT, Emil
1934 - The Cemetery of Vinica (Weinitz), Carniola. *Prehistoric Grave Material from Carniola*. New York, 1934: 47-56, 85-109.

OPIS I SADRŽAJ TABLI
VERZEICHNIS DER TAFELN

TABLA 1 - TAFEL 1

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-2, grob 1 (Grabi). 1 bronca (Bronze), 2 jantar (Bernstein).

TABLA 2 - TAFEL 2

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-2, grob 2 (Grab 2); 4, grob 3 (Grab 3); 3, grob 4 (Grab 4). 1 bronca (Bronze), 2,4 željezo (Eisen), 3 željezo i bronca (Bronze und Eisen).

TABLA 3 - TAFEL 3

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-3, grob 5 (Grab 5); 4, grob 6 (Grab 6). 1-3 keramika (Keramik), 4 bronca (Bronze).

TABLA 4 - TAFEL 4

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-2, grob 7 (Grab 7). 1-2 bronca (Bronze).

TABLA 5 - TAFEL 5

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-3, grob 8 (Grab 8). 1 oker (Ocker), 2 keramika (Keramik), 3 bronca (Bronze).

TABLA 5A - TAFEL 5A

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1, grob 7 (Grab 7); 2, grob 8 (Grab 8). 1-2 bronca (Bronze)

TABLA 6 - TAFEL 6

Trošmarija - tumul (Tumulus), 1-7, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-3, 5-7 bronca (Bronze), 4 jantar (Bernstein), 6 kamen (Stein).

TABLA 6A - TAFEL 6A

Trošmarija - tumul (Tumulus), razoreni grob (zerstörtes Grab). 1 bronca (Bronze)

TABLA 7 - TAFEL 7

Trošmarija - nekropola ravnih grobova (flaches Gräberfeld), 1-9, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-9 bronca (Bronze).

TABLA 8 - TAFEL 8

Trošmarija - nekropola ravnih grobova (flaches Gräberfeld), 1-8, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1, 3-5, 7-8 bronca (Bronze), 2 željezo (Eisen), 6 staklo (Glas).

TABLA 9 - TAFEL 9

Skradnik - tumul (Tumulus), 1, grob 1 (Grab 1); 2, grob 2 (Grab 2); Skradnik - nekropola ravnih grobova (flaches Gräberfeld), 3-7, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1 jantar (Bernstein), 2-4, 7 bronca (Bronze), 5 bronca i staklo (Bronze und Glas), 6 staklo (Glas).

TABLA 9A - TAFEL 9A

Skradnik - tumul (Tumulus), grob 4 (Grab 4). 1 bronca (Bronze)

TABLA 10 - TAFEL 10

Skradnik- nekropola ravnih grobova (flaches Gräberfeld), 1-6, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-6 bronca (Bronze).

TABLA 11 - TAFEL 11

Skradnik - nekropola ravnih grobova (flaches Gräberfeld), 1-8, grob 1 (Grab 1).
1, 7-8 bronca (Bronze), 2-6 staklo (Glas).

TABLA 12 - TAFEL 12

Josipdol - 1-4, razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-4 bronca (Bronze).

TABLA 13 - TAFEL 13

Šušnjevo Selo - 1-3 razoreni grobovi (zerstörte Gräber); Čakovac, 4-5 razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-5 bronca (Bronze).

TABLA 13A - TAFEL 13A

Duga Gora - tumul (Tumulus), 2-3 razoreni grobovi (zerstörte Gräber). 1-2 bronca

ZUSAMMENFASSUNG
JAPODISCHE GRÄBERFELDER
AUS DEM GEBIET AUS DEM GEBIET VON OGULIN

Die vorliegende Arbeit behandelt Funde aus Gräberfeldern aus dem Gebiet von Ogulin (Gorska Hrvatska), in Trošmarija, Skradnik, Josipdol, Šušnjevo Selo, Čakovac und Josipdol, wo sich nach Appianus der Lebensraum der "jenseitigen" oder "transalpinen" Japoden befand.¹ Hier lagen *Terponos*² und *Metulum* der antiken Geschichtsschreiber, welche von den meisten Autoren in Velika und Mala Viničica bei Josipdol unweit von Ogulin loziert werden.⁴ Das Material, das zufällig oder bei Ausgrabungen gefunden worden war, bietet wenige Angaben über den Fundort und erlaubt keine endgültigen Schlussfolgerungen, bietet jedoch zweifellos Elemente für einen Umriss der materiellen Kultur der "jenseitigen" Japoden.

Die ersten Forschungen auf diesem Gebiet unternahm im Jahre 1878 Š. Ljubić am Tumulus in Trošmarija, gelegen am Eingang der Wallburg Trsište, einem Teil des Fortifikationssystems.^{5,6} Der Grabtumulus genannt Goričak wurde 1896 zufällig anlässlich des Baues der Straße Ogulin-Bosiljevo entdeckt. Damals wurden nämlich Gräber an seiner Südflanke beschädigt, aus denen menschliche Knochen und zahlreiche Gegenstände geborgen wurden. Diese Funde ließ der dortige Pfarrer auf dem Friedhof begraben, mit Ausnahme einer Dreiknopffibel.⁷ Zu bedeutenden Beschädigungen des Tumulus kam es auch durch den Anbau eines Weinbergs an seiner nördlichen Flanke, und großen Schaden verursachten auch Ausgrabungen an den Flanken durch Amateure. Die ersten Sondiergrabungen des Tumulus führte Brunšmid 1902 durch, unterbrach sie aber wegen des schlechten Erhaltungszustandes der Funde. Weitere Ausgrabungsarbeiten unternahm er in unmittelbarer Nähe, im Hof der Grundschule, wo sich ein flaches Gräberfeld befand.⁸ Drechsler-Bižić untersuchte 1958 die südliche Flanke des Tumulus und stieß auf zerstörte Gräber mit sehr bescheidenen Funden.⁹ Im folgenden Jahr arbeitete sie auf dem Gebiet zwischen dem Tumulus und der einstigen Grundschule, wo beim Bau der neuen Schule ein flaches Gräberfeld gefunden, aber leider auch zerstört worden war. Aus diesem Gräberfeld stammen zahlreiche Funde, aber nur ein Grab ist als ganzes erhalten geblieben.¹⁰ Eine kleinere Sonde am Tumulus öffneten 1978 Šarić und Sobolevski, während Drechsler-Bižić 1983 zum zweiten Mal die südliche Flanke untersuchte und dabei auf zwei intakte Gräber stieß, sowie im folgenden Jahr 1984 auf Spuren von mehreren zerstörten und sieben intakten Gräbern.

Zum Unterschied von der Wallburg Trsište in Trošmarija, die am Flusse Dobra gelegen ist,¹² liegt die doppelte Wallburg Velika und Mala Viničica in Carevo Polje, einem Felde auf dem Weg, der Pannonien über Lika mit der Adria verband. Es ist die markanteste Ansiedlung auf diesem Gebiet, auf dessen Flanken einige Gräberfelder in Šušnjevo selo, Čakovac, Josipdol und Skradnik liegen, wo zwei große Tumuli und ein flaches Gräberfeld ubiziert sind.¹³ Auf dem großen, durch pflügen zerstörten Tumulus, genannt "Carev grob" oder "Sultanov grob" (Grab des Kaisers, Grab des Sultans) wurde 1988 eine kleinere Sondiergrabung vorgenommen. Dabei wurden drei intakte und eine zerstörte Skelettgrab entdeckt. An der Brdo genannten Stelle, gegenüber dem Tumulus, befand sich ein flaches Gräberfeld wo mehrere zerstörte und ein intaktes Grab gefunden wurden.

Die Tumuli in Trošmarija und Skradnik bestehen aus Erde, sind von größeren Dimensionen und von fast regelmäßiger runder Form. Der Durchmesser der nord-südlichen Achse des Tumulus "Goričak" in Trošmarija beträgt etwa 50 m, des "Sultansgrabes" in Skradnik 40 m, und die erhaltenen Höhen betragen etwa 3 m. Auf dem 16. Meter vom Mittelpunkt des Tumulus in Skradnik stieß man auf ein Gesims aus größeren, in zwei Reihen geschichteten Steinen, deren Zwischenräume mit kleineren Steinen ausgefüllt waren, in einer Technik mit der auf diesem Gebiet die Grundmauern

der Häuser gebaut waren.¹⁴ Anlässlich neuerer Ausgrabungen des Tumulus in Trošmarija wurde dieses Gesims nicht gefunden, und auch frühere Forscher erwähnen es nicht. Bis zu weiteren Ausgrabungsarbeiten bleibt die Frage offen, ob die gleichartige Ausführung des Gesimses des Tumulus und der Grundmauern von Häusern eine Zufallserscheinung ist, oder, was wahrscheinlicher ist, eine symbolische Bedeutung hat. In beiden Tumuli, sowie auch in dem flachen Gräberfeld in Skradnik fand man Skelettgräber von verschiedener Orientierung. Die Toten wurden auf die Erde gelegt (Trošmarija, Grab 1, 4, 8, 9; Skradnik, flaches Gräberfeld, Grab 1) oder auf einen Belag aus kleinen Steinen (Trošmarija, Grab 3), und mit großen unbehauenen Steinen eingefasst. Oft kommt auch die Bestattung unmittelbar in die Erde vor (Trošmarija, Grab 2, 5, 6, 7; Skradnik, Grab 2, 3), manchmal mit einem größeren Stein über dem Kopf (Skradnik, Grab 4), aber ohne Grabkonstruktion.

Die Tumuli in Duga Gora, sieben an der Zahl, sind aus Erde errichtet und von kleineren Dimensionen mit fast regelmäßiger runder Form. In der nord-südlichen Achse maßen sie 8 m (Tumulus I und V) oder 15 m (Tumulus III und IV). Außer einem Brandgrab (Tumulus I, Grab 1) waren alle übrigen Skelettgräber von verschiedener Orientierung. Die Toten waren in die Erde gebettet und dann teilweise oder ganz mit größeren, unbehauenen Steinen eingefasst und zugedeckt worden (Tumulus III, Grab 3, Tumulus IV, Grab 1, 3, 4, 5, 6, 7), oder sie wurden unmittelbar auf die Erde gelegt (Tumulus I, Grab 2; Tumulus III, Grab 2, 4), seltener auf ein hölzernes Brett (Tumulus III, Grab 1) oder gemeißelte Steinplatten (Tumulus IV, Grab 2), aber ohne Grabkonstruktion.¹⁵

Unter den Funden überragen Schmuck und Metallteile der Tracht, darunter Exemplare die man zu der schon bekannten Gruppe zugesellen kann, die für den japodischen Raum charakteristisch ist. Drei tordierte Torques aus Josipdol (T. T. 12:1), ein Torquesfragment, eine einschleifige Bogenfibel (T. 13:4) und Ohrringe aus mehrfach gedrehtem Draht (T. 13:5) aus Čakovac sind Elemente der frühen japodischen Tracht. Torques mit fast zusammenstehenden Enden wurden hauptsächlich auf Kalottenkappen der A Variante getragen.¹⁶ Auf dem Siedlungsgebiet der Japoden treten sie im Verlauf des Ha B Horizontes auf, meistens in Verbindung mit Ohrringen,¹⁷ Brillenfibern oder einschleifigen Bogenfibeln mit verzierten Bögen.¹⁸ Am Anfang der Ha C Stufe kommen neben den erwähnten Kappen immer mehr konische Kopfbedeckungen in Mode, und die einschleifigen Bogenfibeln, wie das Exemplar aus Čakovac, sind von kleineren Dimensionen und mit glattem, unverzierten Bogen.¹⁹ Eine Kopfbedeckung mit stilistischen Merkmalen der A Variante stammt ebenfalls aus dem zerstörten Grab im Tumulus von Trošmarija.²⁰

Neben Kappen und konischen Kopfbedeckungen sind breite Blechgiertel das charakteristischste Merkmal der japodischen Tracht. Es handelt sich um Bronzeblechgiertel mit durchschnittlicher Länge von 56-65 cm und einer Breite von 10-13 cm die mit Nieten auf einer ledernen Unterlage befestigt sind.²¹ Die Fläche des bronzenen Teils des Giertels ist mit getriebenen Ornamenten verziert. Zahlreiche Exemplare sind an Lokalitäten des Siedlungsgebietes der Japoden gefunden worden, besonders im Gräberfeld in Prozor, so daß wir über Analogien verfügen. Trotzdem ist die Zeit ihrer Entstehung und Verwendung nicht mit Sicherheit zu bestimmen. Die größte Anzahl stammt nämlich aus zerstörten Grabeinheiten: alle Exemplare aus dem Gebiet der Lika, ein Giertel aus dem Tumulus in Trošmarija im Gebiet von Ogulin (T. 6A), und zwei, schon früher publizierte, aus dem Tumulus (T. 13A : 1,2) in Duga Gora.²² Wenige Giertel aus intakten Gräbern sind entweder der einzige Fund, wie z. B. in Grab 4 des Tumulus in Skradnik (T. 9A), oder sie sind, wie bei Grab 7 (T. 4:2; 5A:1) und 8 (T. 5:3; 5A:2) im Tumulus in Trošmarija zusammen mit Material gefunden worden, das nicht präziser datiert werden kann. In Grab 7 wurde ein Giertel und ein Brustschmuck gefunden²³ (T. 4:1), und in der Erdschicht über dem Grab 8, wo der

Blechgürtel der einzige Fund war, wurde neben zerstreuten kleinen Fragmenten von Keramik (T. 5:2) auch ein größerer Klumpen Ocker gefunden (T. 5:1). In keinem der intakten Gräber, auch nicht in Grab 8, über dem der Klumpen gefunden worden war, wurden Spuren von Ocker bemerkt. Dieser Ockerklumpen bleibt vorläufig im Kontext der Gräberfelder der Eisenzeit ein Unikum auf japodischem Gebiet, das durch weitere Funde in der Zukunft besätigt werden muß. Auf diesem Gebiet sind uns die einzigen Funde von Ocker aus Gräbern in der Höhle Bezdanjača bekannt, aber sie befinden sich außerhalb des hier behandelten zeitlichen und kulturellen Rahmens.²⁴ So bleibt die typologische Analyse unser einziger Anhaltspunkt für die Datierung der Gürtel. Aus Bronzeblech, verziert in der Technik des Treibens, wurden aufjapodischem Gebiet neben Gürteln auch noch konische Kopfbedeckungen angefertigt. Unter ihnen besteht, was Ornamentik und Ausführung betrifft, eine große Ähnlichkeit, am auffälligsten bei den Exemplaren deren Oberfläche in Punktbuckelmanier verziert ist. In diesem Stil ist auch der Gürtel aus Grab 8 in Trošmarija verziert, sowie auch einzelne Beispiele von konischen Kopfbedeckungen der A und B Variante aus den Gräberfeldern in Kompolje (Grab 137, Trošmarija, zerstörtes Grab), Trnovac Lički (zerstörtes Grab) und Prozor (7 zerstörte Gräber).²⁵ Die Gürtel aus dem Gräberfeld in Prozor sind fast ausnahmslos in Punktbuckelmanier verziert, ebenso wie die meisten konischen Kopfbedeckungen aus diesem Gräberfeld, so daß es möglich ist, daß sie zusammen getragen wurden, als harmonisches Element der malerischen Tracht. Die Konzeption der Ornamentik an Gürteln mit geometrischen Motiven, wie am Gürtel aus Grab 7 (T. 4:2; 5A:1) und aus dem zerstörten Grab in Trošmarija (T. 6A), Duga Gora (T. 13A: 1,2), und aus dem Grab 4 in Skradnik (T. 9A), sowie die besonders malerischen Effekte erzielt durch konzentrische Kreise, Rosetten und "X" Motive in der Technik des Treibens auf Blechstücken mit denen Beschädigungen an den Gürteln ausgebessert wurden, haben eine große Ähnlichkeit mit den konischen Kopfbedeckungen der C Variante.²⁶ Alle drei Typen von Kopfbedeckungen sind ein Spezifikum der weiblichen Tracht der Stufen von Ha C1 bis Ha D1.²⁷ In denselben zeitlichen Rahmen möchten wir auch die breiten Blechgürtel einteilen, ohne jedoch die Möglichkeit auszuschließen, daß sie in der japodischen Tracht auch etwas länger vorkommen.

Mit einem Beschlag aus dünnen, mit kleinen, kaum erkennbaren getriebenen Punktbuckeln verzierten Bronzeblech ist eine eiserne Gürtelschnalle überzogen die aus Grab 4 (T. 2:3) des Tumulus in Trošmarija stammt. Wir besitzen keine direkten Analogien für sie, denn sie bleibt vorläufig, was den japodischen Raum betrifft, das einzige Exemplar dieser Art. Nach dem in Punktbuckelmanier gearbeiteten Beschlag zu schließen ist es leicht möglich, daß sie in demselben zeitlichen Intervall wie die konischen Kopfbedeckungen und Gürtel desselben Stils und derselben Technik getragen worden ist. Auch ein männliches, ausgesprochen kriegerisches Requisite stammt aus Grab 3 des Tumulus in Trošmarija. Es handelt sich um eine eiserne Lanzen Spitze (T. 2:4) für die wir Analogien in dem völlig identischen Exemplar aus dem Haus auf der Wallburg Masnikosina Gradina in Pecani besitzen.³⁰ Durch das Begleitmaterial ist sie in die Stufe Ha C1 datiert, aber eine solche Datierung wirft eine ganze Reihe von Fragen auf. Sie steht in Widerspruch mit dem allgemein bekannten Brauch der Japoden, in die Gräber keine Waffen zu legen. Dieser Brauch verschwindet erst seit der Lt C Stufe, aber auch dann sind solche Grabbeigaben im Vergleich mit anderen gleichzeitigen Kulturstufen mehr als bescheiden.³ Die uns bekannten Funde aus den Tumuli kann man in den chronologischen Rahmen der Ha C1 bis Ha D2 Stufen einteilen, also in einen Zeitraum in dem die envahnten Brauche der Bestattung noch streng beachtet wurden. Ein sehr ähnlicher Typ von Lanzen spitzen kommt auf dem Gebiet der Dolenjska - Gruppe mit ganz verschiedenen Bestattungsbräuchen vor, die Beigaben von Waffen in die Gräber nicht ausschließen, und vielleicht müßte man die Lösung in dieser Richtung suchen.³² Am wahrscheinlichsten scheint es, daß in dem

Tumulus eine fremde Person begraben war, was nicht ungewöhnlich wäre in Anbetracht der Tatsache, daß Trošmarija in der Nähe der Randgebiete des japodischen Raumes gelegen ist, wo es, neben Handelsbeziehungen, auch zu verschiedenen Kontakten kam, von denen man nur selten etwas Bestimmtes weiß.³³ Der männlichen Ausriistung gehört auch der Schleifstein (T. 6:6) aus dem zerstörten Grab des Tumulus in Trošmarija an. Seine nächsten Parallelen finden wir in Exemplaren von identischer Form vom Ende der späten Bronzezeit, und aus frühen Phasen der älteren Eisenzeit im südöstlichen Alpenraum und im Gebiet von Pannonien.³⁴

Die Brillenfibel (T. 6:5) aus dem zerstörten Grab des Tumulus in Trošmarija gehört am wahrscheinlichsten dem Anfang der Ha C Stufe an. Mit Fibeln dieser Art und anderem Schmuck treten auch kleine stäbchenförmige Anhänger auf (T. 13:2) wie sie auch in Šušnjevo Selo gefunden wurden.³⁶ Dreischleifige Fibeln mit Glas - oder Bernsteinperlen am Bogen wie sie in Josipdol (T. 12:2) und Skradnik (T. 9:5) gefunden wurden, sind ein langdauernder und fast unveränderter Schmuck aufjapodischem Gebiet. Sie kommen gegen Ende der Ha B Stufe in Mode und werden im Verlauf des Ha C und Ha D Horizonts getragen.³⁷ Den früheren Bestattungen gehört auch Grab 5 des Tumulus in Trošmarija an, in dem neben ganz kleinen Säckchen von Keramik auch manches Keramikfragment mit Elementen für die Rekonstruktion der Form gefunden wurde, z. B. das Fragment einer Schüssel (T. 3:1) und eines Gefäßes (T. 3:2). Sie waren im Verlauf der Ha B Stufe in Gebrauch, wurden aber fast in der Regel auch in der Ha C Stufe verwendet.³⁸

Durch ihre große Anzahl zeichnen sich Dreiknopffibeln mit vollem, massivem Bogen von dreieckigem oder runden Durchmesser aus. Nur die Fibel aus Grab 2 (T. 9:2) des Tumulus in Skradnik hat einen kahnförmigen Bogen. Diese Fibeln kommen bei Trachten verschiedener gleichzeitiger Kulturkreise vor, aber nirgends so wie in der japodischen Kultur mit Merkmalen die sich der einheimischen Tracht und ihrem Geschmack anpassen. Mehr oder minder können sie in Typ I. (Variante g) eingeteilt werden, wenn es sich um Exemplare mit kahnförmigem Bogen handelt, beziehungsweise in Typ II. (Variante a, c, e, f) oder Typ V. (Variante a, b) wenn sie einen vollen und massiven Bogen haben.³⁹ Am häufigsten wurden sie von Ha C2 bis zum Ende der Ha D1 Stufe getragen, sporadisch jedoch auch außerhalb dieses zeitlichen Rahmens, und sie waren weit beliebter als man aus den veröffentlichten Exemplaren schließen könnte.⁴⁰ Fibeln aus Skradnik (T. 10:1,3), Trošmarija (T. 6:7; 8:8) und Šušnjevo Selo (T. 13:1) wurden außerhalb der Gräber gefunden, mit Ausnahme des Exemplars aus Grab 1 (T. 1:1) und aus Grab 6 (T. 3:4) des Tumulus in Trošmarija. In Grab 1 wurde die Fibel zusammen mit einer Halskette (T. 1:2) aus 186 Bernsteinperlen gefunden. Der größte Teil der Perlen gehört dem Typ 8A und 8B,⁴¹ nur einige Exemplare haben Merkmale des Typs 9,⁴² während die blattförmigen in den Typ 48 eingeteilt werden können.⁴³ Einige Perlen aus zerstörten Gräbern (T. 6:4) des Tumulus in Trošmarija gehören ebenfalls dem Typ 8A an, während die bullenförmige Perle aus dem zerstörten Grab 1 (T. 9:1) des Tumulus in Skradnik ganz dem Typ 48 A angehört.⁴⁴ In Grab 2 des Tumulus in Duga Gora wurden Perlen von derselben Form gefunden. Sie sind aus hellgelbem Glas und imitieren durch Form und Farbe die Exemplare aus Bernstein.⁴⁵ Solche Perlen dienten nicht nur als Schmuck, sie hatten auch eine beschützende Kraft und wurden als Amulette getragen. Bernstein, dem man heilende und magische Eigenschaften zuschreibt, bekräftigt noch die Macht dieser Amulette.⁴⁶ Bullenförmige Bernsteinperlen, von kleinen, gleich unseren, bis zu großen, die Exemplare aus Metali gleichkommen, wurden auf japodischem Raum in großer Zahl gefunden. Ebenfalls zahlreich waren Bullen aus Bronzeblech, und die erhaltene Hälfte einer solchen Bulle (T. 7:8) stammt aus dem flachen Graberfeld in Trošmarija. Diese speziellen Anhänger-Amulette bestehen aus zwei konkaven und miteinander verbundenen Halbkugeln in deren Hohlraum sich Substanzen befanden denen man magische Kräfte

zuschrieb. Man trug sie zum Schutz gegen Krankheiten oder bösen Zauber, einzeln oder als Teil phantasievoller Schmuckgegenstände, und zwar während der ganzen Eisenzeit, weshalb man weder die Bernstein noch die Bronzefibeln datieren kann.⁴⁷

Neben Schmuck, besonders Fibeln derjapodischen Tracht, findet man auf diesem Gebiet auch Schmuckformen aus anderen Gegenden. Dazu gehören auch die Kahnfibeln, die auf diesem Raum nicht allzu häufig vorkommen. Exemplare von größeren Dimensionen wie die Fibel aus Trošmarija (T. 6:1) deren Bogen mit zick-zack Motiven geschmückt ist, sind Leitformen des Horizontes Stična 1 der Dolenjska-Gruppe, beziehungsweise der Icl Stufe Sv. Lucija-Gruppe. In Mode bleiben sie auch im Verlauf des folgenden Horizontes dieser Kulturgruppen, als auch Kahnfibeln von kleineren Dimensionen (T. 6:2) in Gebrauch kommen.^{48,49} Auch die Schlangenfibel (T. 2:1) aus Grab 2 des Tumulus in Trošmarija ist ein Schmuckgegenstand der aufjapodischen Raum nur sporadisch vorkommt. Sie wurden nämlich im Verlauf des Horizontes der Schlangenfibeln der Dolenjska-Gruppe, beziehungsweise im Horizont Ha der Sv. Lucia-Gruppe getragen.⁵⁰ Ebenso gehört die Scheibenfibel, von der ein Fragment im flachen Gräberfeld von Skradnik gefunden wurde (T. 9:7) nicht zum Schmuck derjapodischen Tracht und ist auf diesem Raum eine wahre Seltenheit. Solche Fibeln sind beliebte Schmuckstücke der Glasinac-Kultur, wo man sie von der Phase IV a, als sie in Gebrauch kamen, bis zur Phase IV c-2 verfolgen kann, als verschiedene Varianten dieser Fibeln getragen wurden.⁵¹ Nach den "Narben" von Blütenblättern zu schließen, welche die Ringe der Fibel umrandeten, könnte die Fibel aus dem Zeitraum stammen welcher der IV c-1 oder IV c-2 Phase der Glasinac-Kultur entspricht.

Eine Reihe von Schmuckgegenständen zierten Fibeln, Halsketten und komposite Anhänger in zerstörten Gräbern (T. 7:1,3; 6:3; 12:3) der Gräberfelder in Trošmarija und Josipdol. Zeitlich sind sie schwer zu bestimmen, weil man sie als schmückende Details derjapodischen Tracht im Verlauf der ganzen Eisenzeit verfolgen kann.⁵² Zeitlich schwer zu bestimmen sind auch Bronzeringe (T. 7:4) von denen etwa ein Dutzend gefunden wurde.⁵³ Armringe (T. 9:3,4) aus der flachen Nekropole in Skradnik außerhalb des Kontextes sind ebenfalls nur schwer zu bestimmen. Auch die bronzenen Gürtelschnallen (T. 7:6,7) kann man nicht in einen engeren zeitlichen Rahmen einteilen, weil sie als Bestandteil der männlichen Tracht in unveränderter Form im Verlauf der ganzen Eisenzeit getragen wurden.⁵⁴ Die Verhältnisse des Fundortes erlauben auch keine Datierung der Pinzetten (T. 7:2) weil sie als Teil des Toilettenzubehörs während der älteren und jüngeren Eisenzeit im japodischen Raum vorkommen.⁵⁵ Spiralen aus Bronzefäden (T. 7:9) kommen oft als schmückendes Beiwerk vor, am häufigsten bei Certosa-Fibeln, bei welchen solche Spiralen auf dem Bogen oder auf der Nadel aufgereiht waren.⁵⁷

Zahlreiche Funde von Certosa-Fibeln, beziehungsweise ihrer Varianten, sind ein überzeugender Beweis, daß sie ein Teil der japodischen Tracht geworden waren. Einzelne Typen treten nur sporadisch auf (Typ II.a, VI.a, VIII.), andere öfters (Typ VII.b, f i; X.e, f, g, h; XI.a), während einzelne Typen modifiziert sind (Typ I.c, d; XII.b) und sich dem einheimischen Geschmack angepaßt haben. Im Gebiet von Ogulin wurden etwa 10 Certosa-Fibeln gefunden, und zwar in dem flachen Gräberfeld in Trošmarija (T. 8:1,3,5) und in Skradnik (T. 10:6). Größtenteils kann man sie dem Kreis des Typs X. zuteilen,⁵⁸ mit Ausnahme zweier Fibeln aus dem Gräberfeld von Trošmarija. Die eine, schon früher veröffentlichte, gehört dem Typ XII. b an,⁵⁹ während das andere Exemplar (T. 8:2) aus Eisen dem Typ XIII. nähersteht.⁶⁰ Sie alle stammen aus zerstörten Gräbern, mit Ausnahme eines Paares von "klassischen" Certosa-Fibeln aus Grab 1 (T. 11:7,8) des flachen Gräberfeldes in Skradnik, gefunden zusammen mit Material wie man es öfter in japodischen Gräberfeldern findet.⁶¹ Da sie als Paar gefunden wurden müßte man sie, wie auch die Exemplare aus dem Raum der Dolenjska-Gruppe, in die ältere Phase des Negauerhorizontes datieren.⁶² Auch

eizelne Schmuckformen aus dem oft zitierten Grab des flachen Gräberfeldes in Trošmarija, der einzigen geschlossenen Einheit dieses Gräberfeldes, sind ein eklatantes Beispiel der Durchdringung alter japodischer Elemente mit neuen, in diesem Falle keltischen Elementen.⁶⁴ Das bemerkt man auch an der Fibel (T. 8:4) einer Standardform der Stufe Lt C des japodischen Raums,^{65,66} die sich nach den Funden aus Vinica zu schließen, in der Tracht der benachbarten Kolapianer eingebürgert hat.⁶⁷ Die Fibel mit kleinen perlartigen Knoten und zurückgebogenem Fuß (T. 8:7) ist ein seltenes Exemplar auf japodischem Raum. Sie gehört nämlich dem keltisch-latenischen Formenkreis an, und scheint dem Exemplar aus Sisak, sowie auch den Fibeln des Typs Podzemelj, die in die Stufe Mokronog III. datiert werden, ähnlich aber keinesfalls identisch zu sein.^{69,70}

Die ungenügenden Ausgrabungen erlauben uns nur wenige summarische Antworten zur Problematik der eisenzeitlichen Gräberfelder dieses Gebietes. Mit Sicherheit kann gesagt werden, daß die Bestattung in Tumule und flache Gräberfelder durch Inhumierung und Kremierung erfolgte. Den Angaben nach überwiegt die Inhumierung, aber Zahl und Anordnung der Gräber innerhalb der einzelnen Gräberfelder, sowie das Verhältnis der Skelettgräber zu den Brandgräbern können vorläufig nicht festgestellt werden. Ebenso schwer zu bestimmen ist die Zeit der ersten Bestattungen in einzelnen Gräberfeldern, da die meisten Gräber in Trošmarija zerstört sind, während diejenigen in Skradnik nicht erforscht sind. Nach dem bekannten Material kann man schließen, daß die Bestattung in die Tumuli mit der Ha C1 Stufe begonnen hat und bis zum Anfang der Ha D2 Stufe gedauert hat. Von da an und bis zur Lt D Stufe erfolgte die Bestattung in flache Gräberfelder. Der größte Teil des Materials, besonders der Schmuck und die Metallteile der Tracht haben stilistische Merkmale, die man mit den Phasen 2-7 der japodischen Kultur umfassen kann, während die Gegenstände aus anderen, hauptsächlich benachbarten Gebieten, die unausweichlichen "Grenzkontakte" widerspiegeln.⁷³

Rukopis predan 14. XI. 1999.

Rukopis prihvaćen 20. XI. 1999.

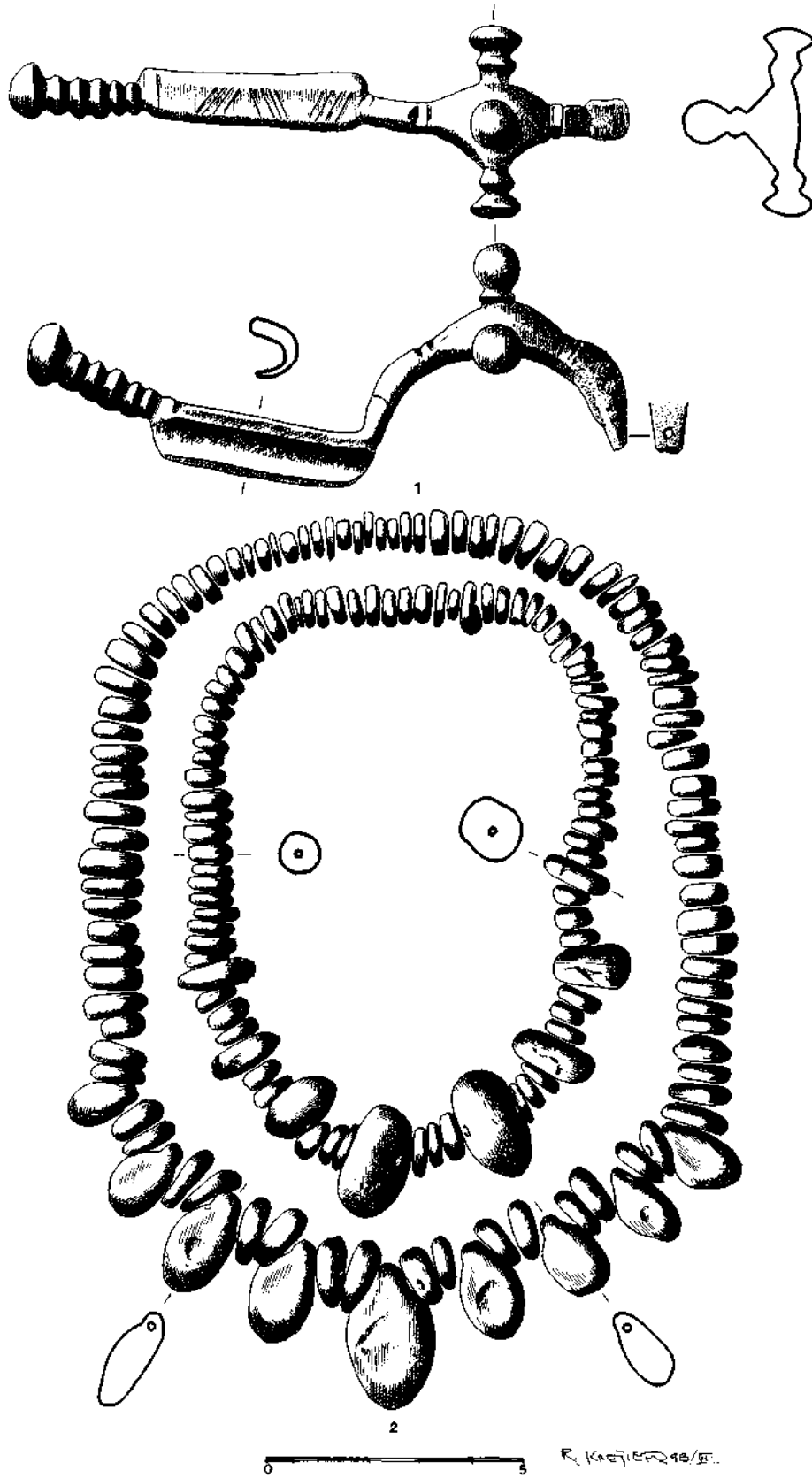

Tabla 1.

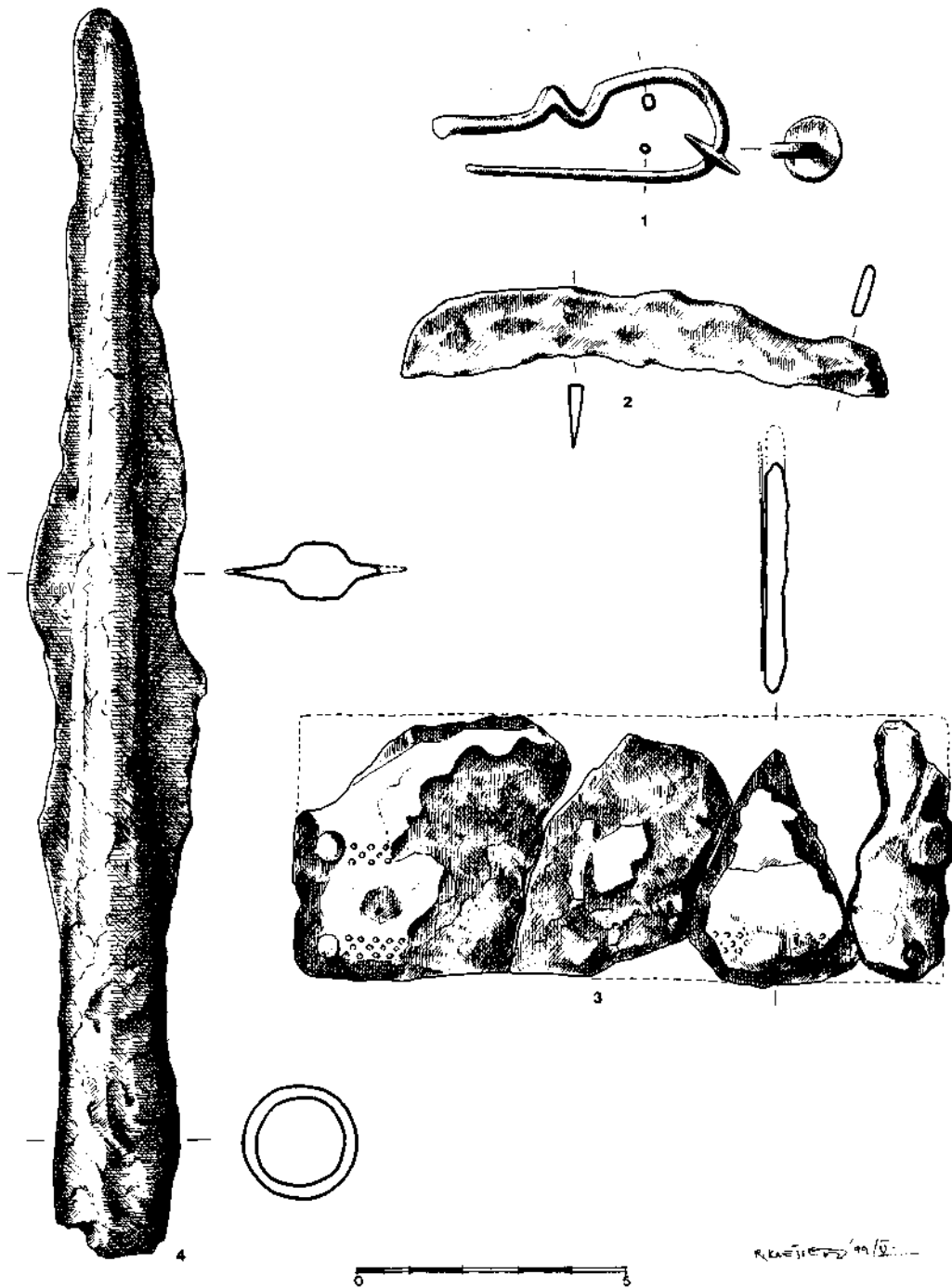

Tabla 2.

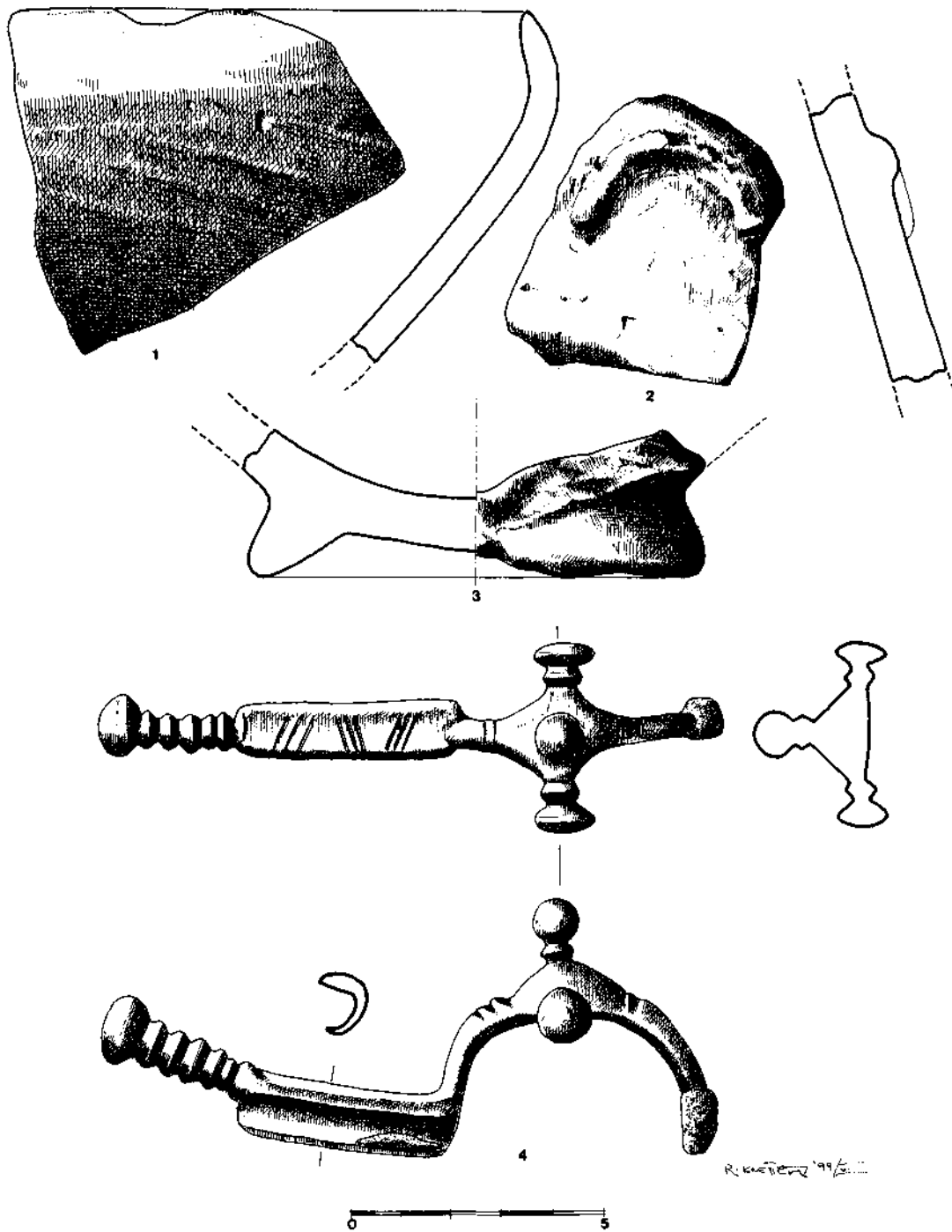

Tabla 3.

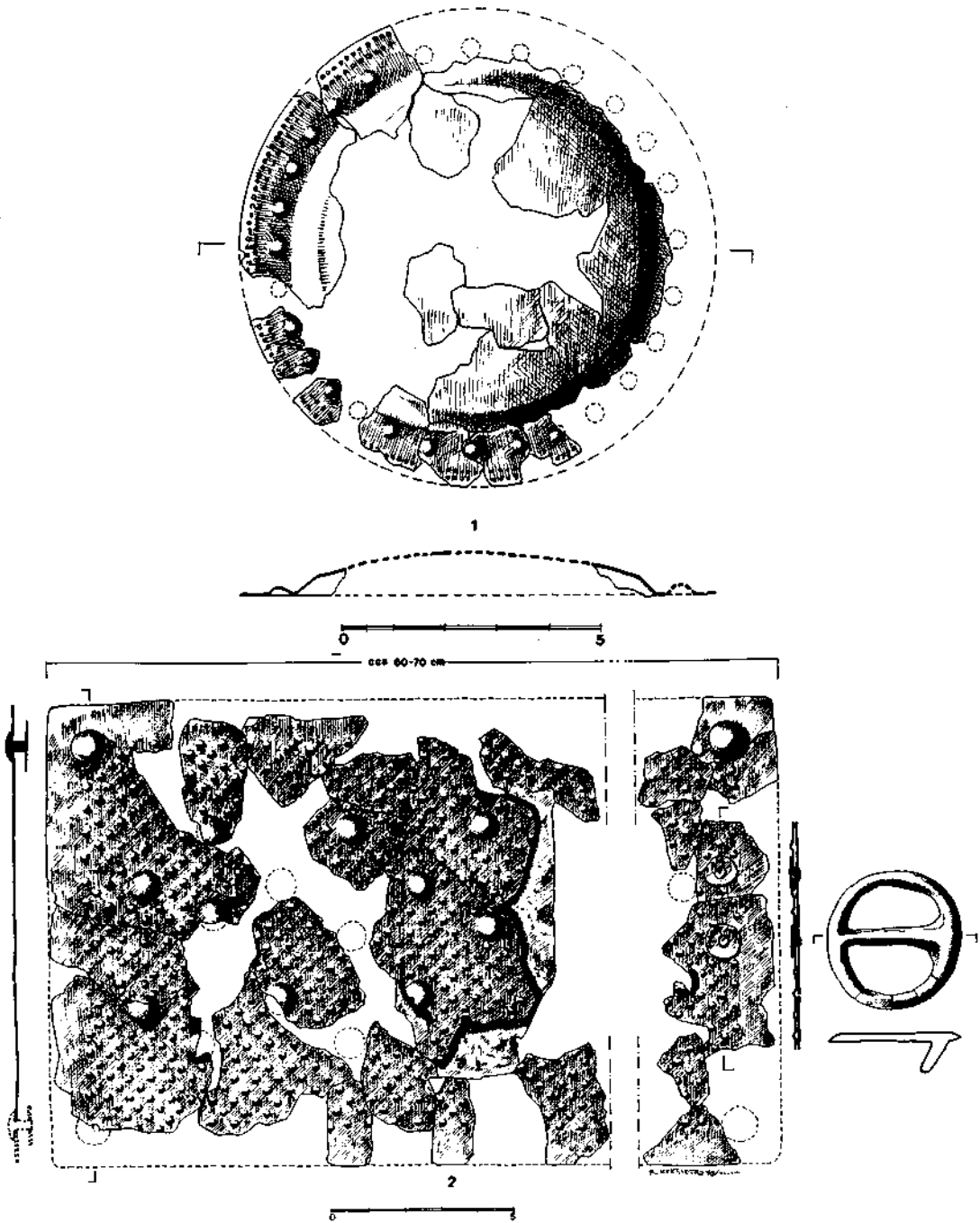

Tabla 4.

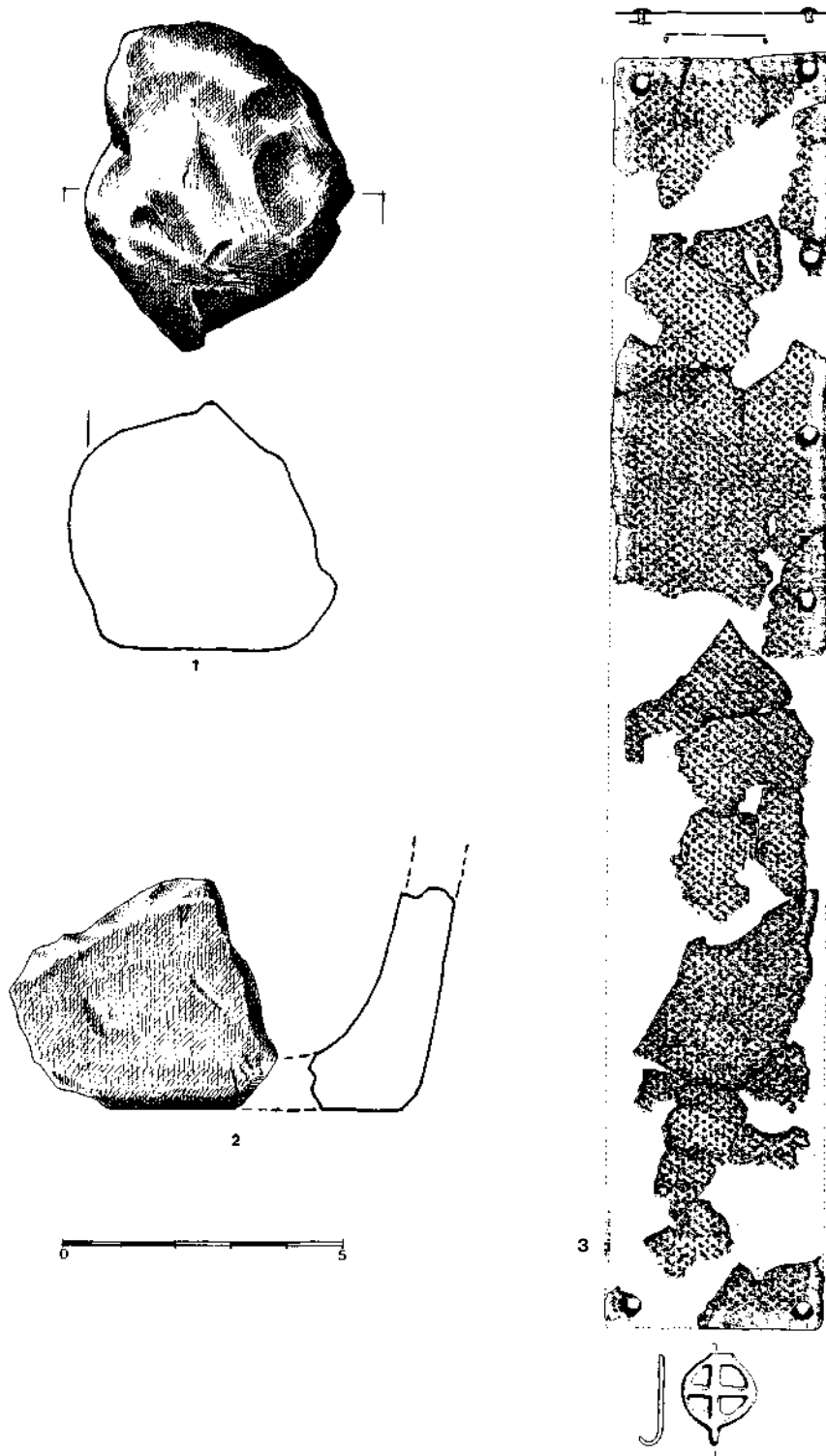

Tabla 5.

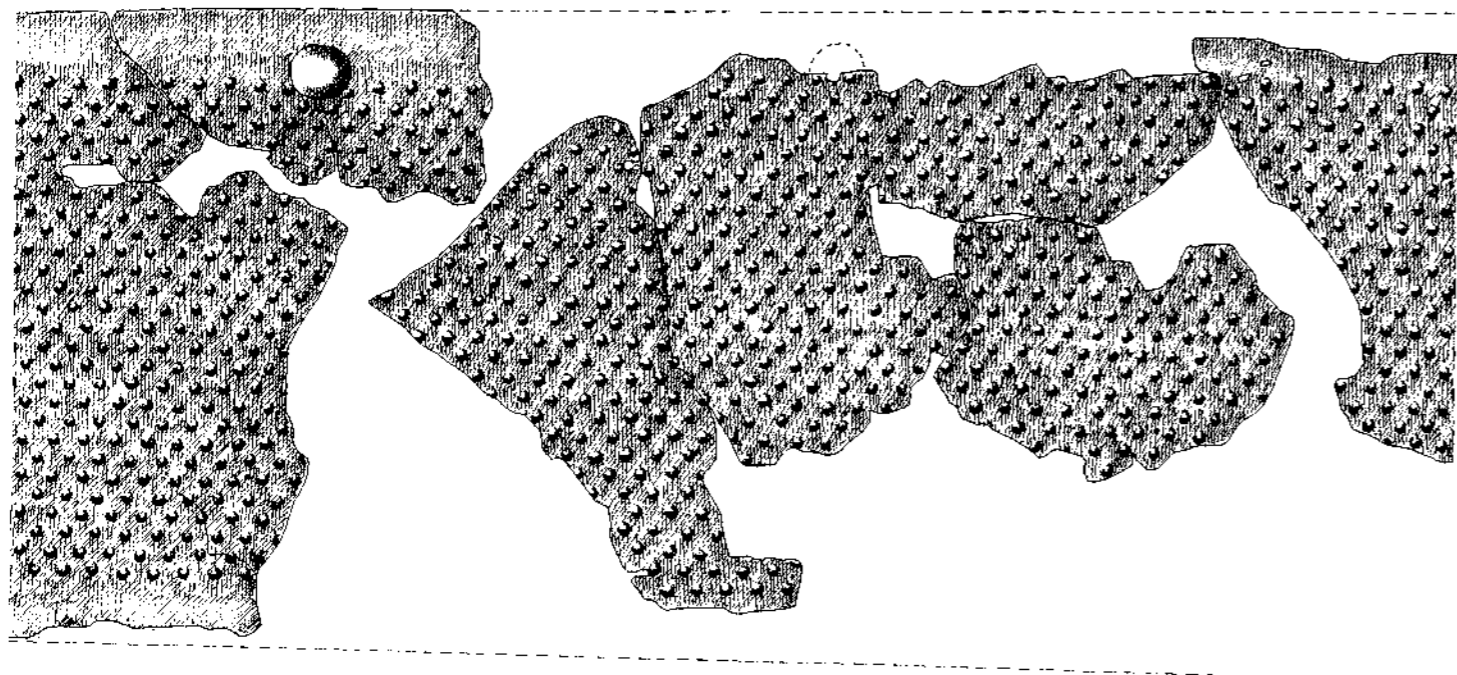
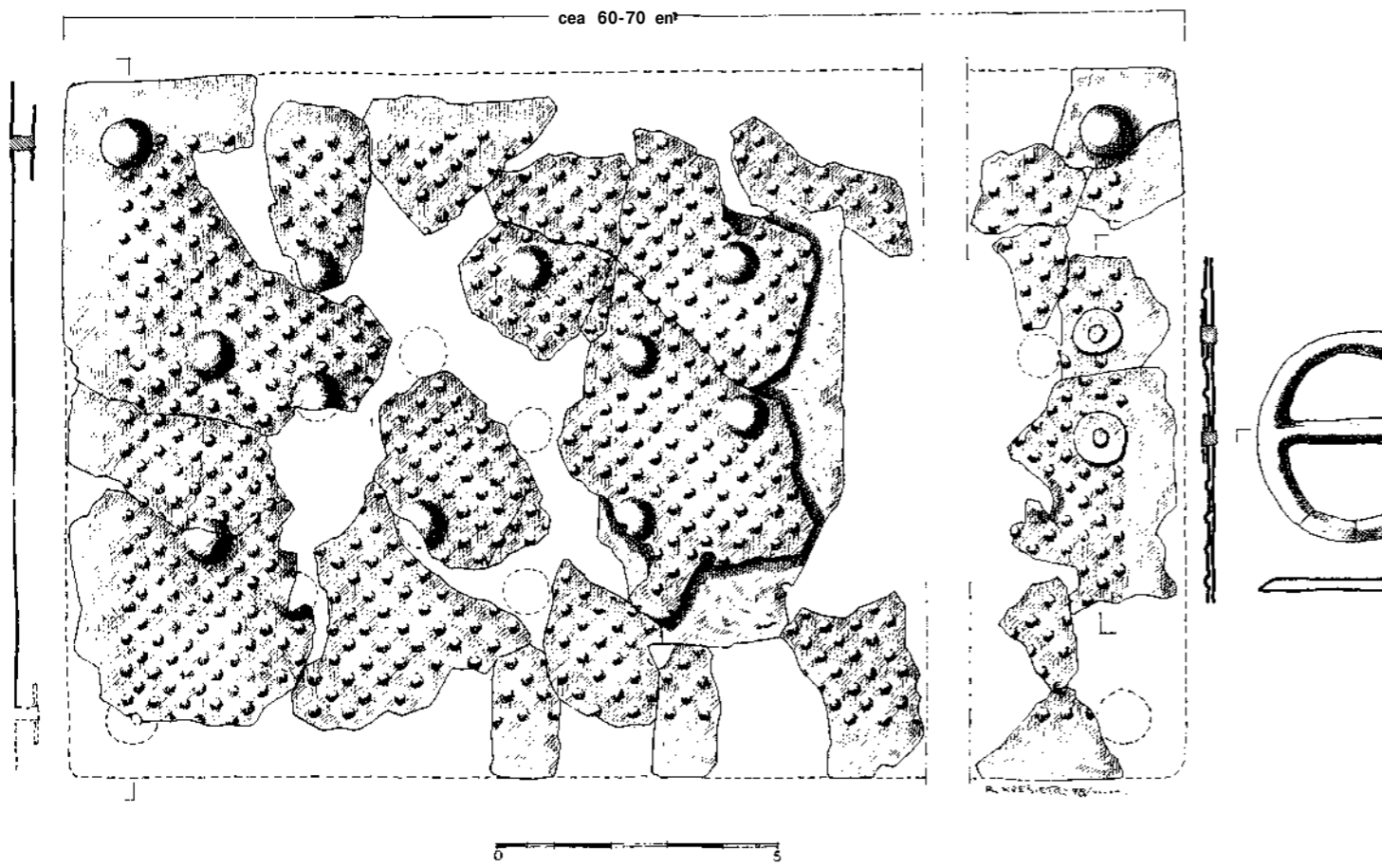
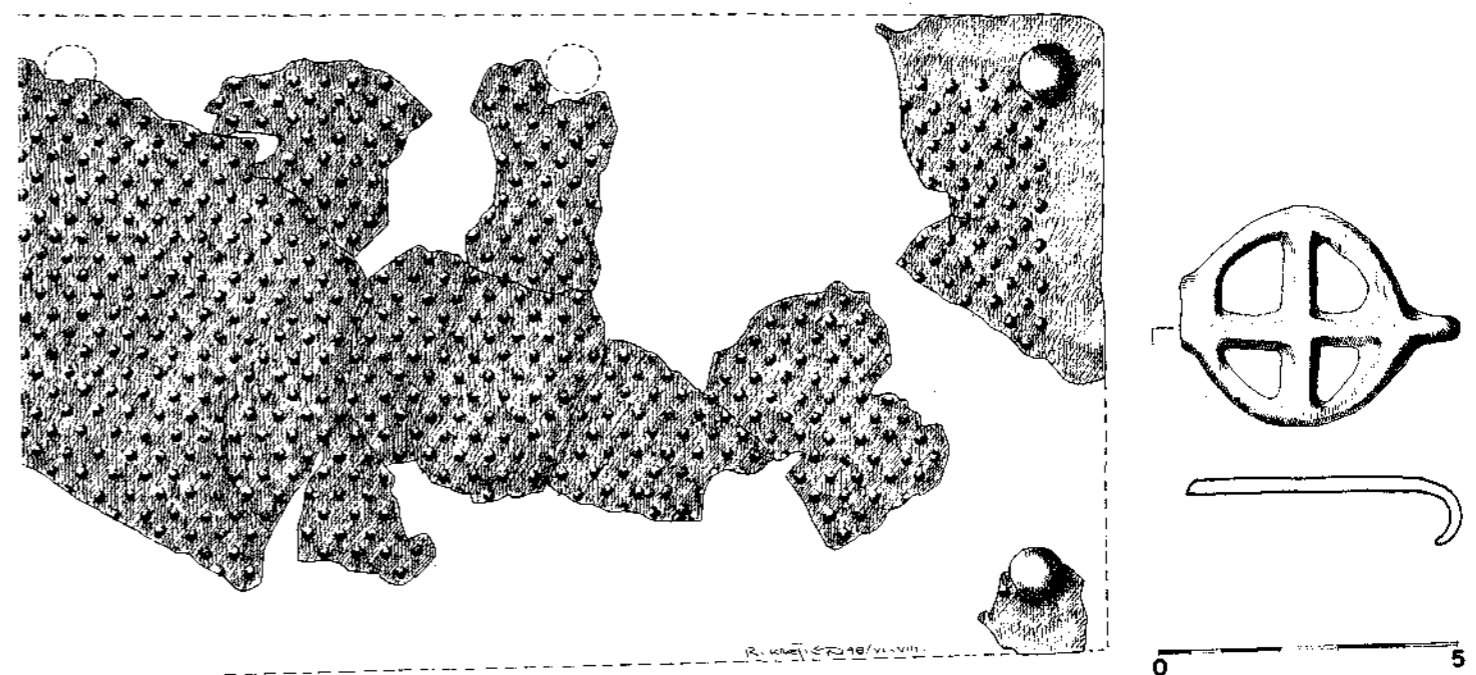
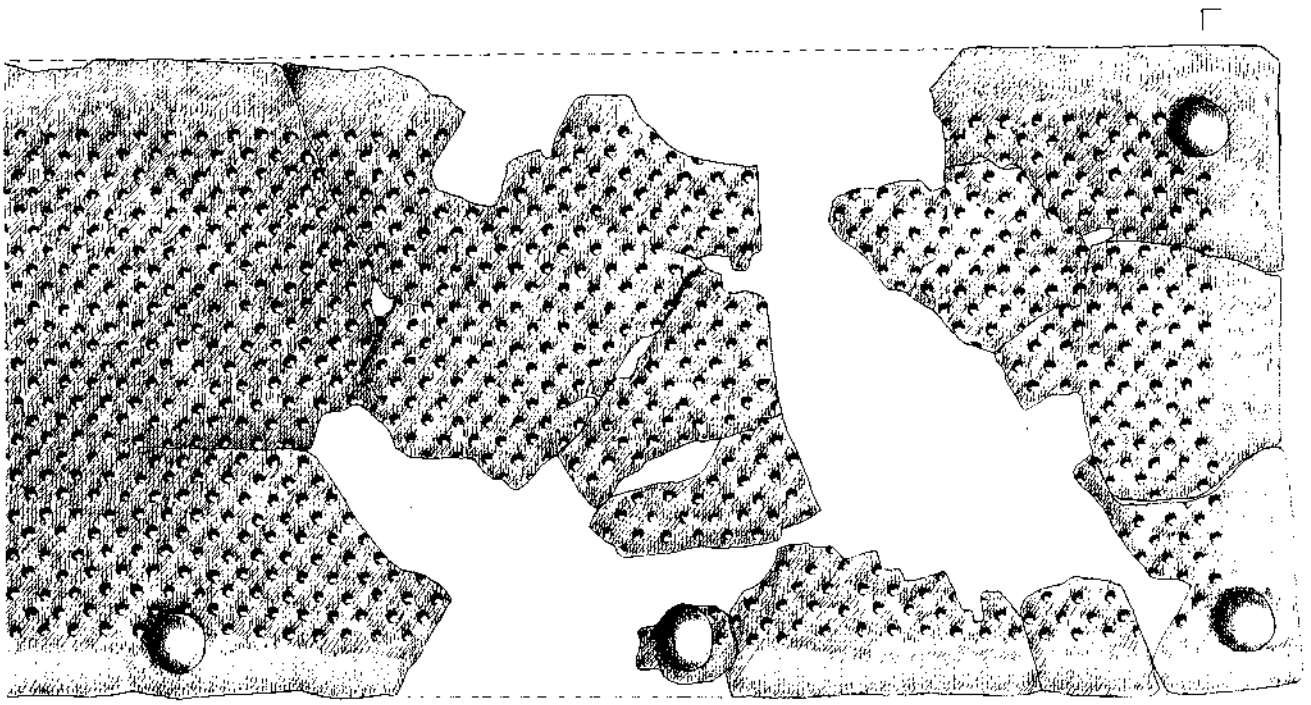

Tabla 5A.

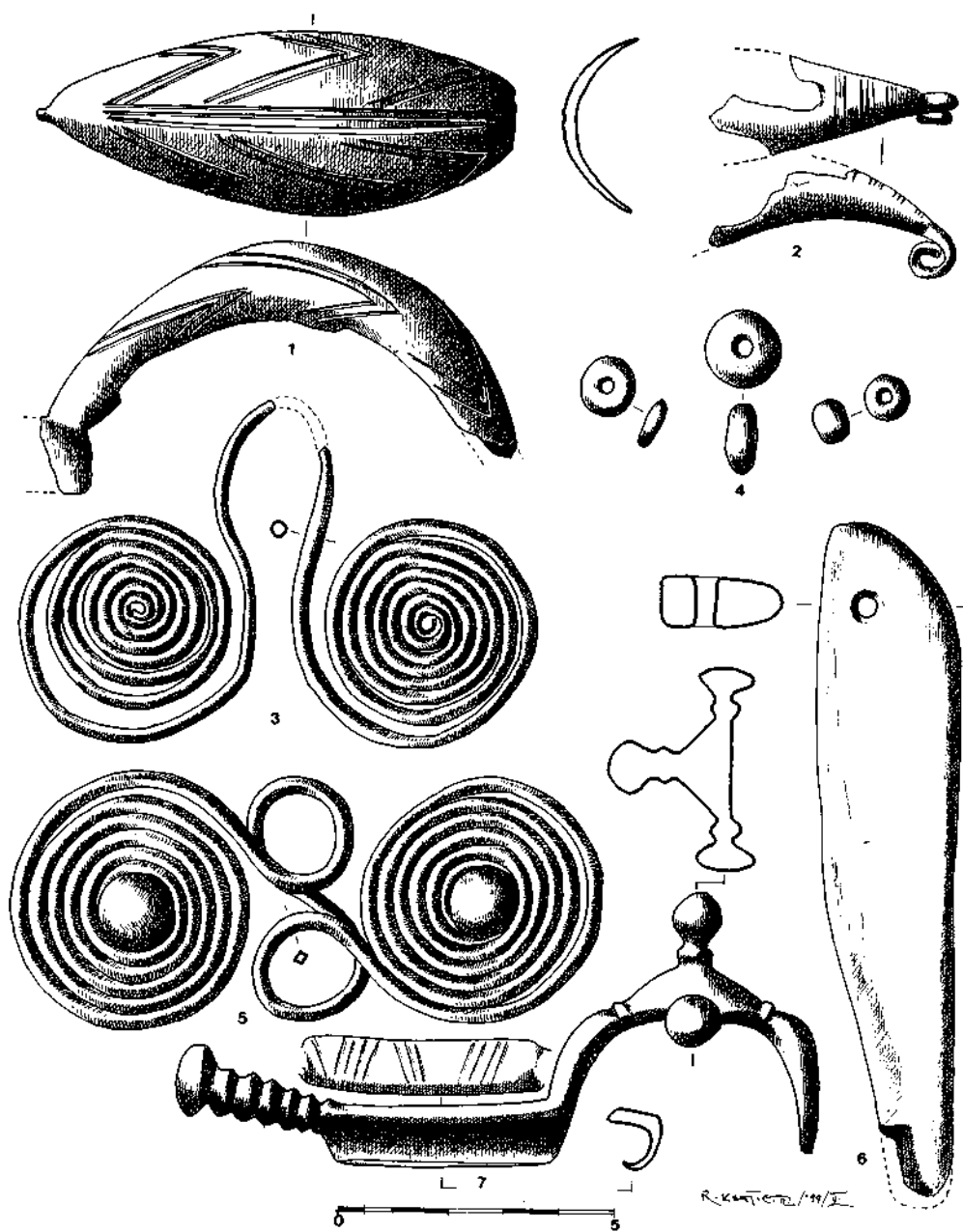

Tabla 6.

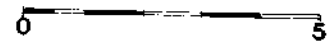
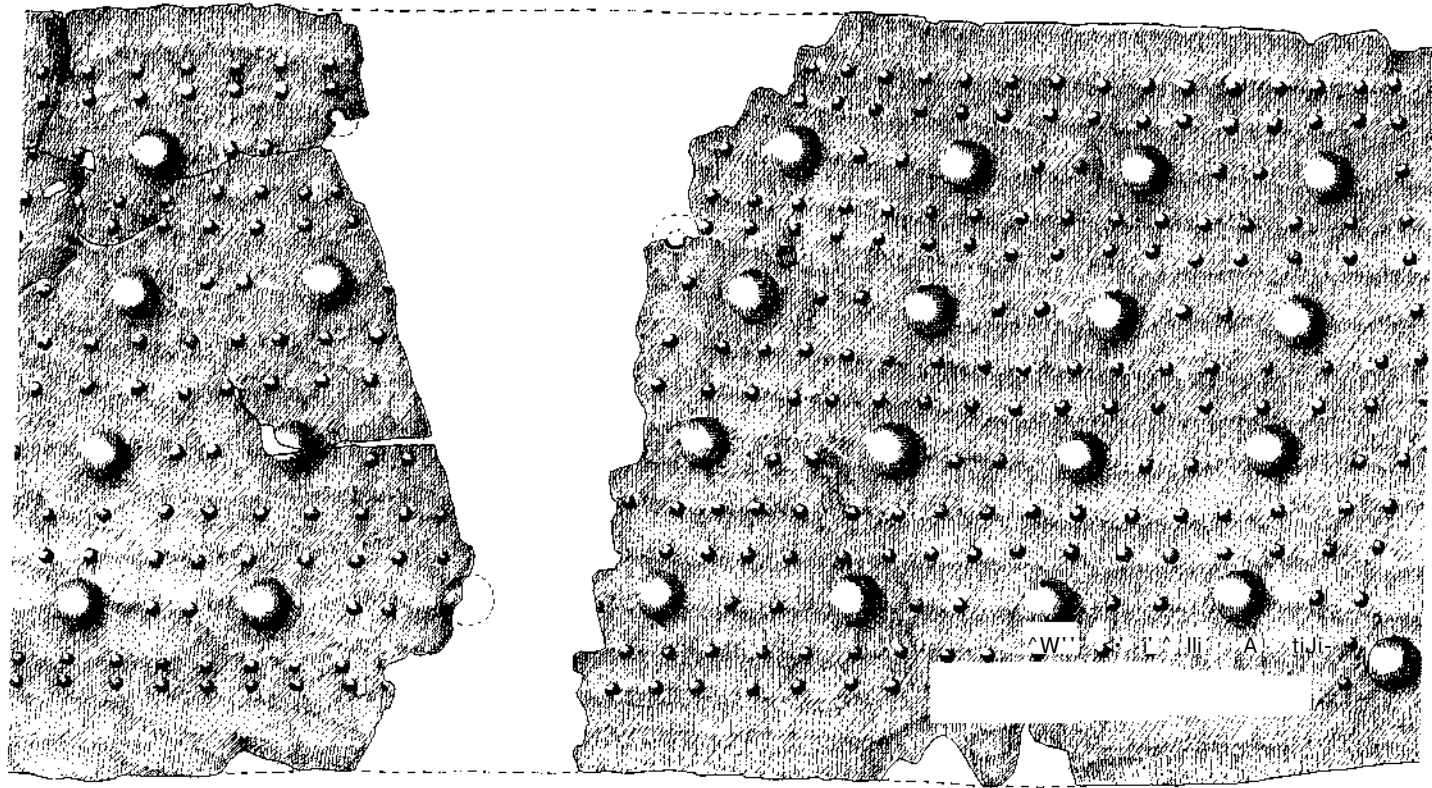
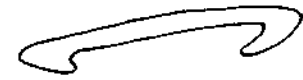
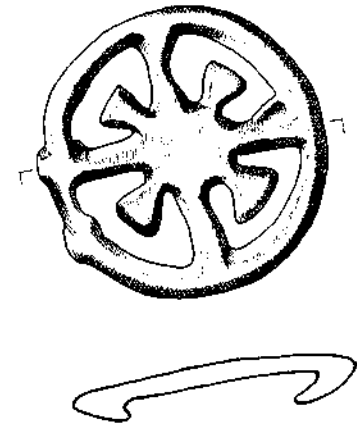
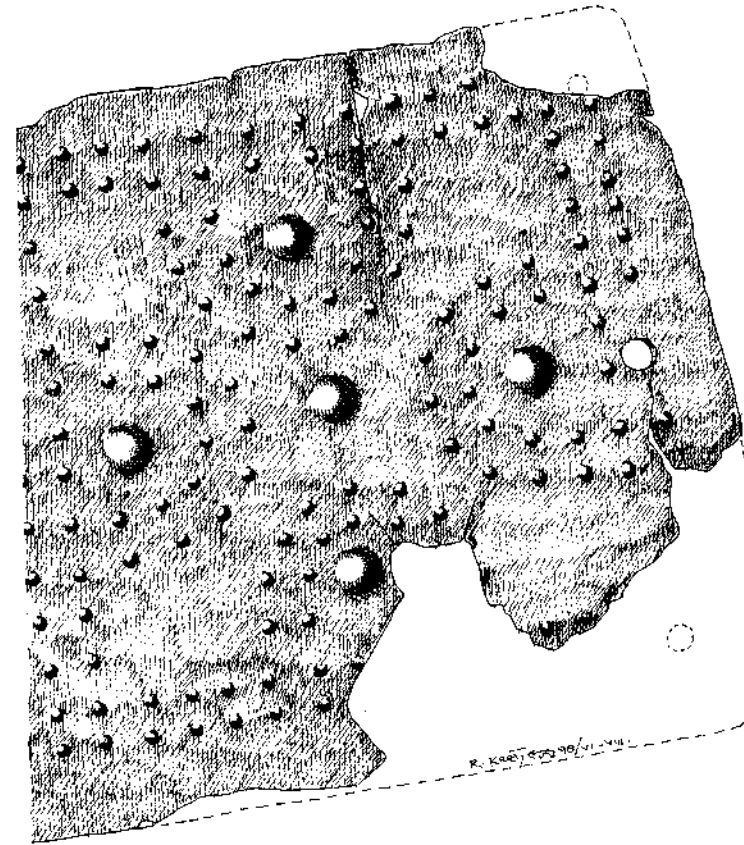
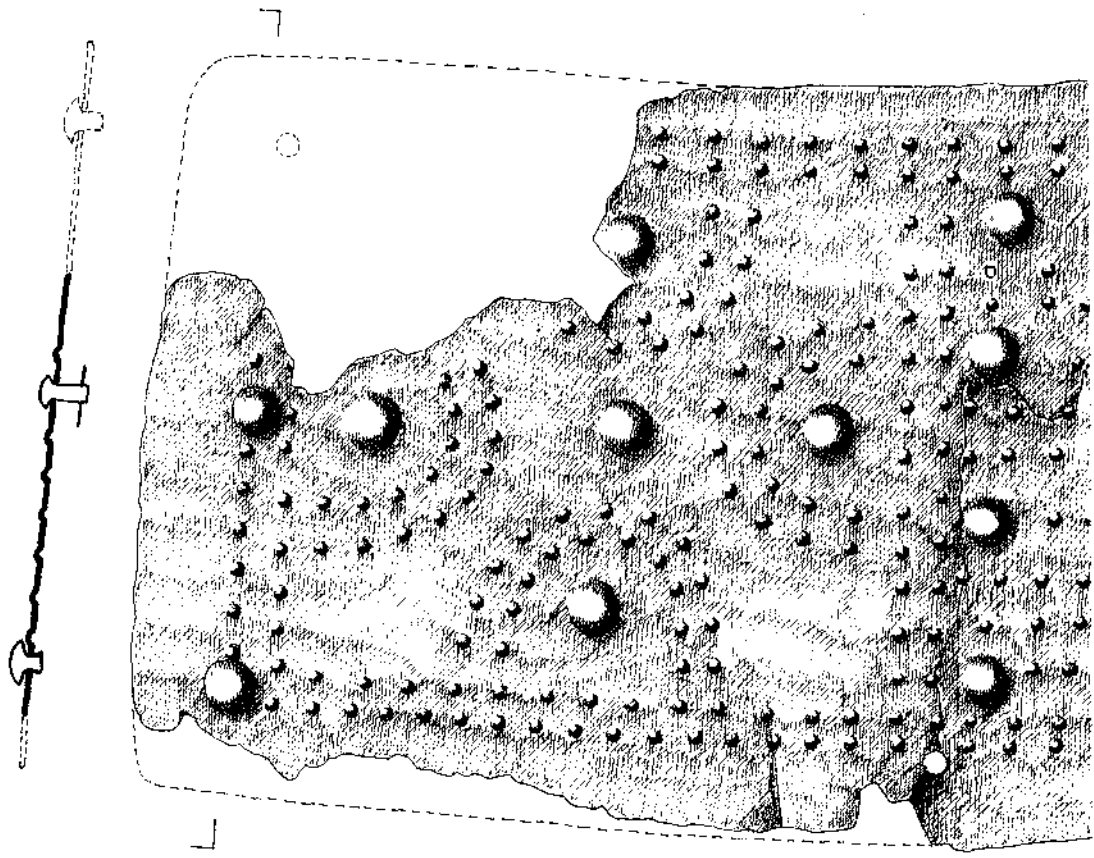

Tabla 6A.

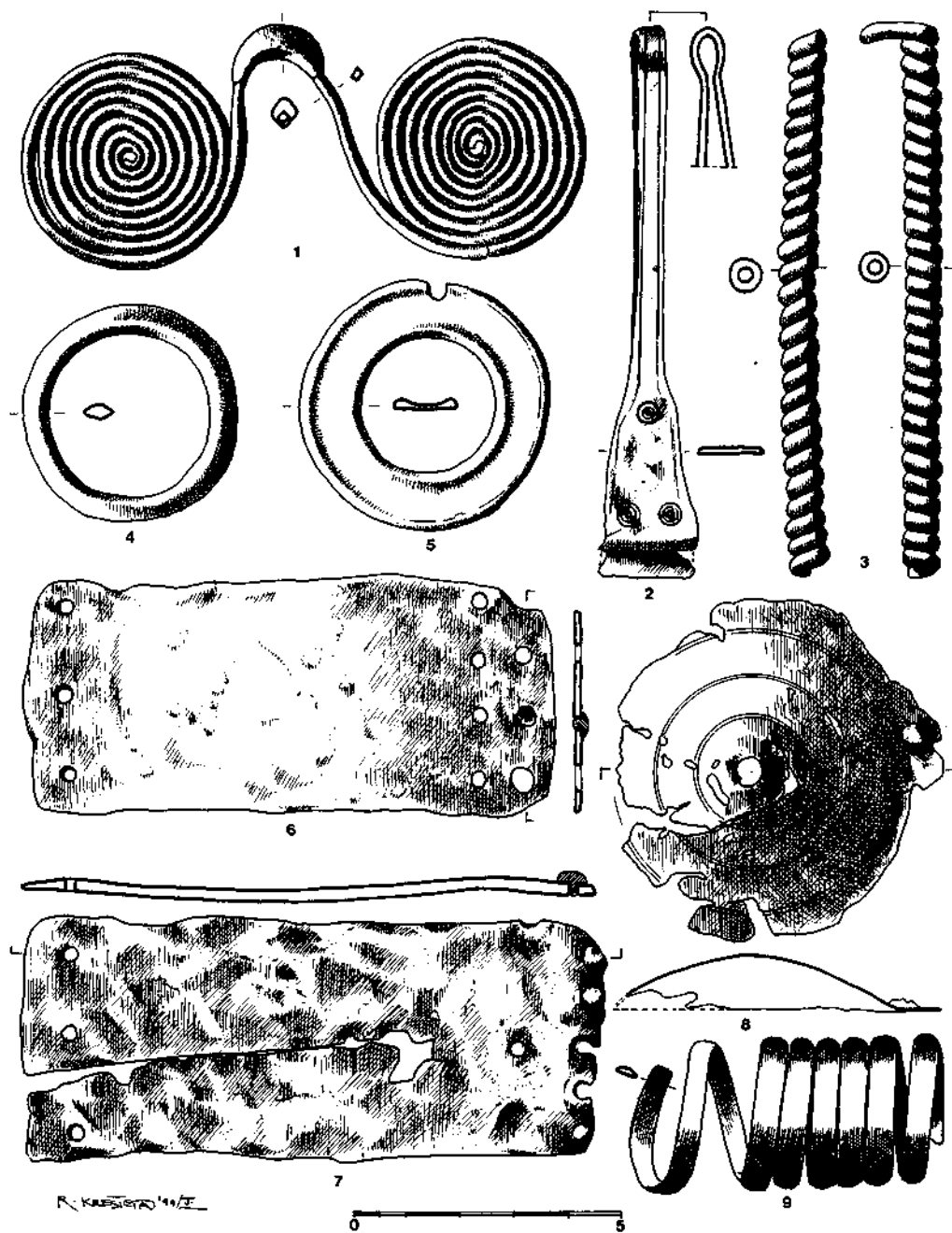

Tabla 7.

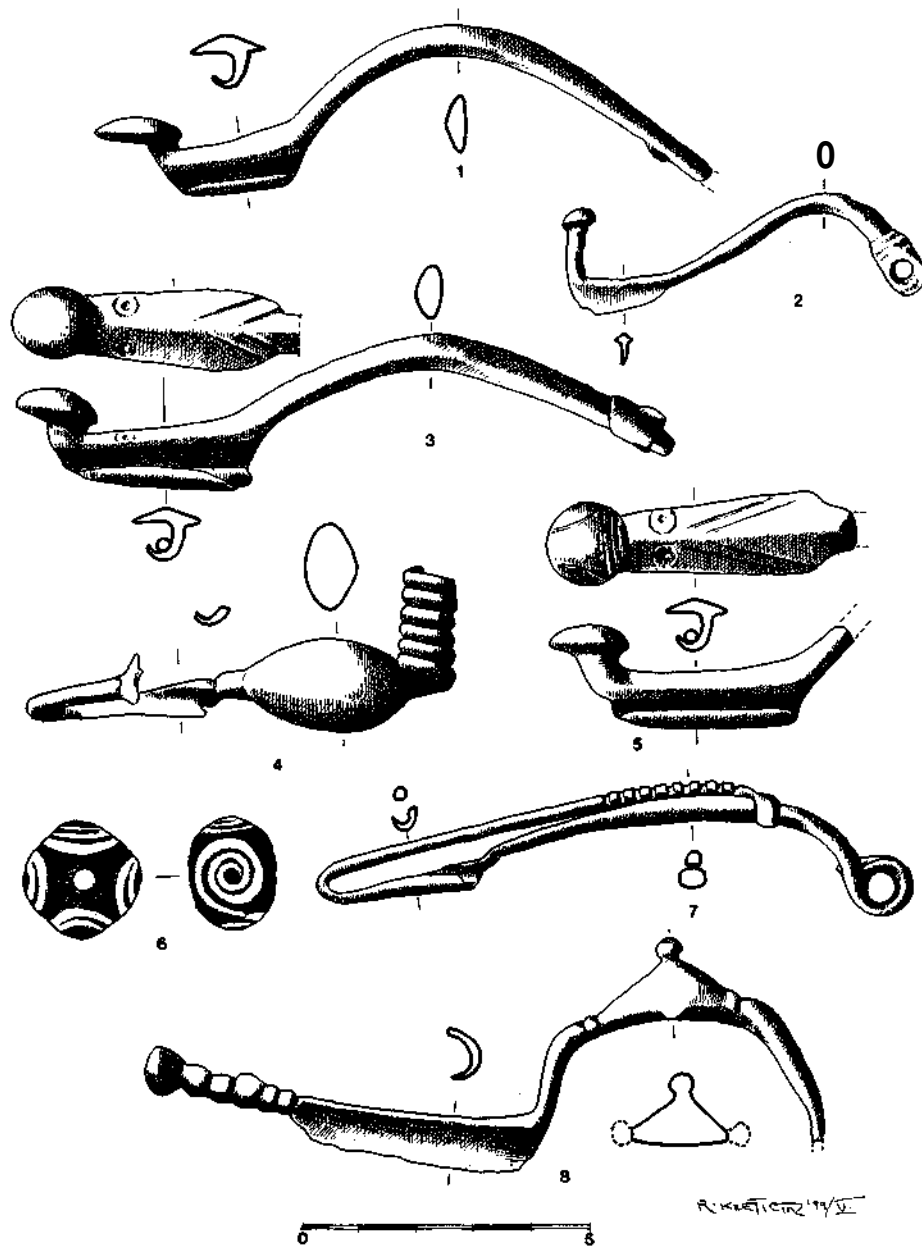

Tabla 8.

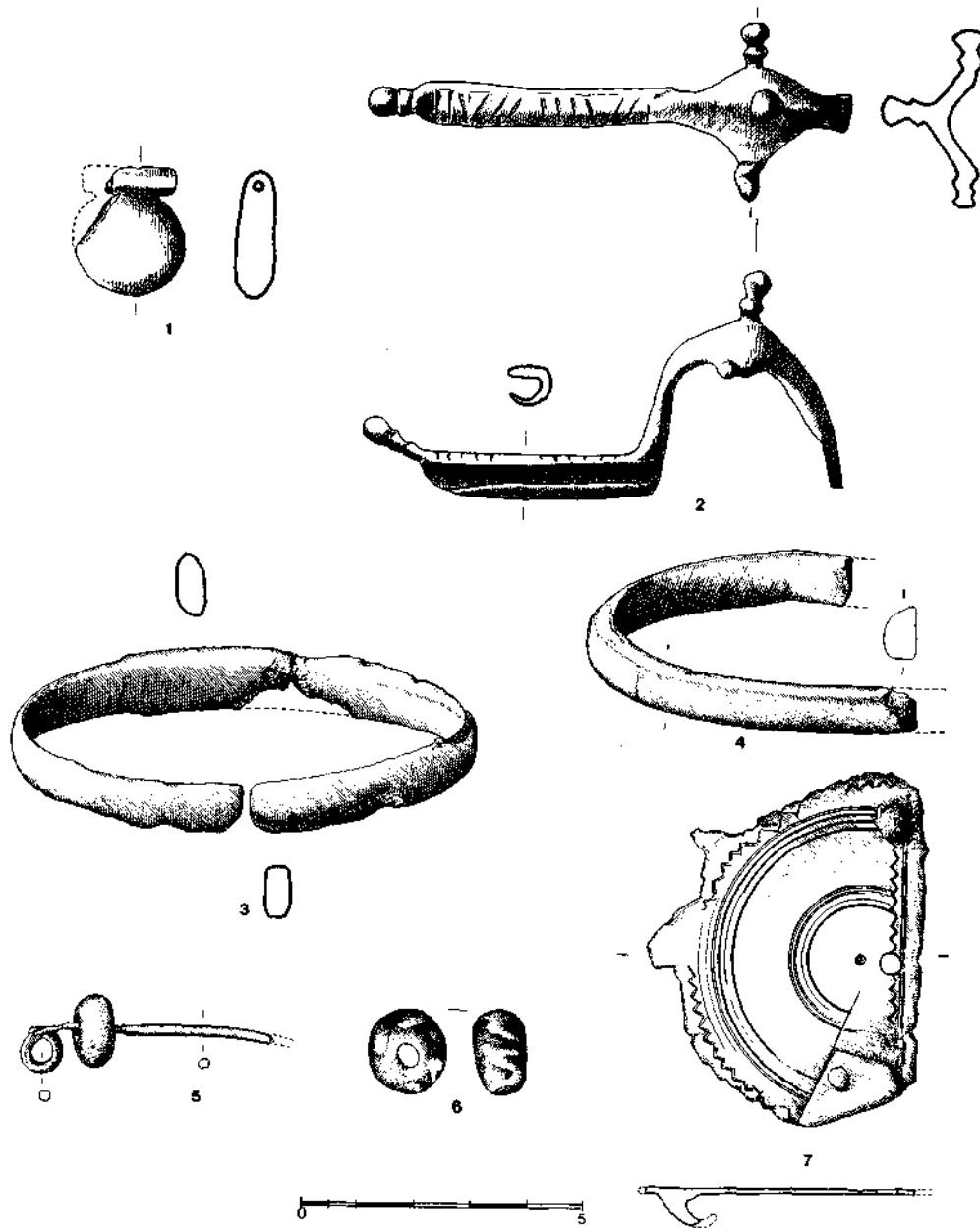
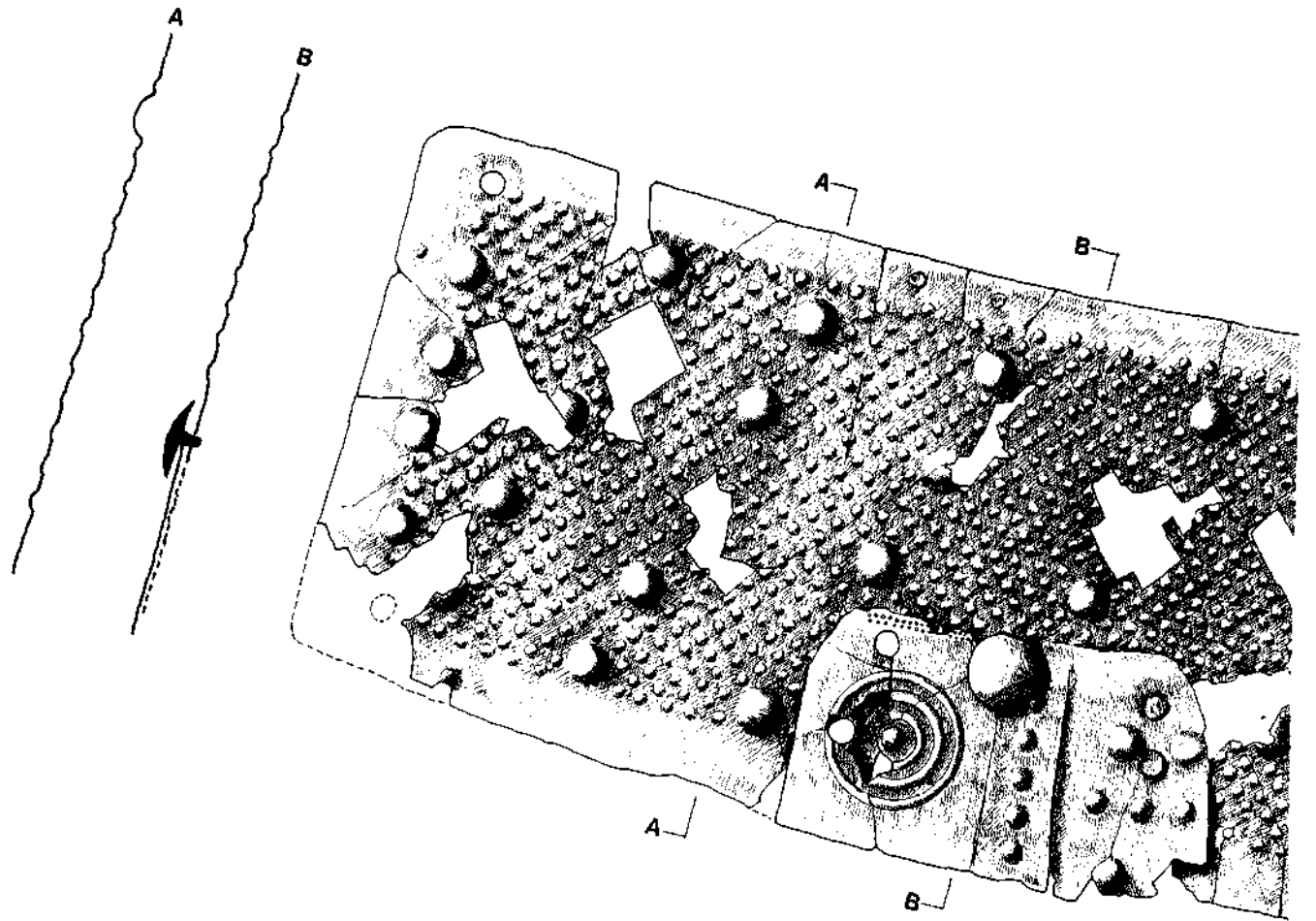

Tabla 9.

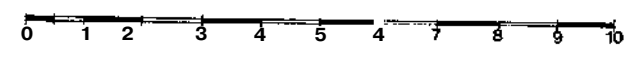
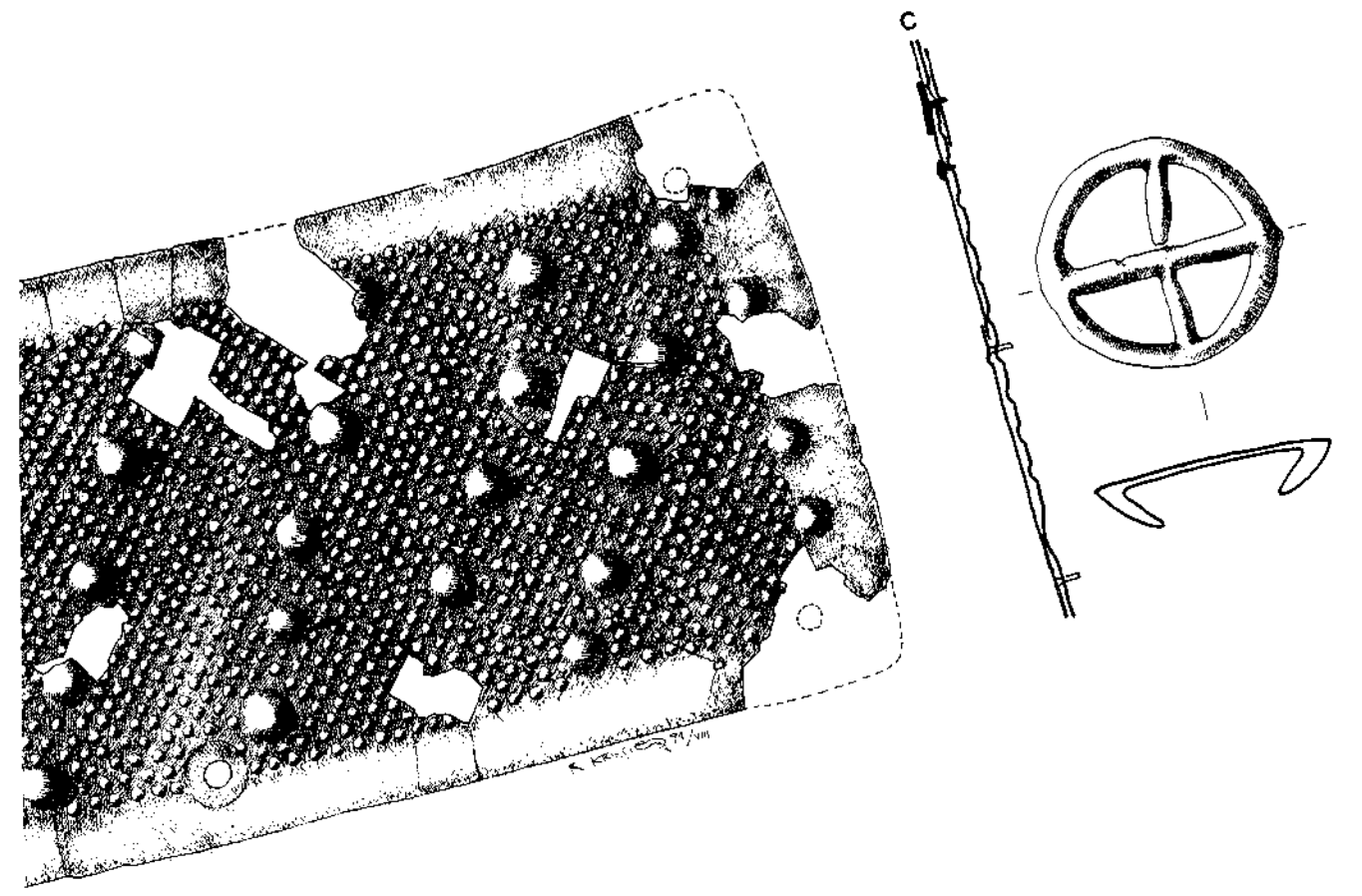
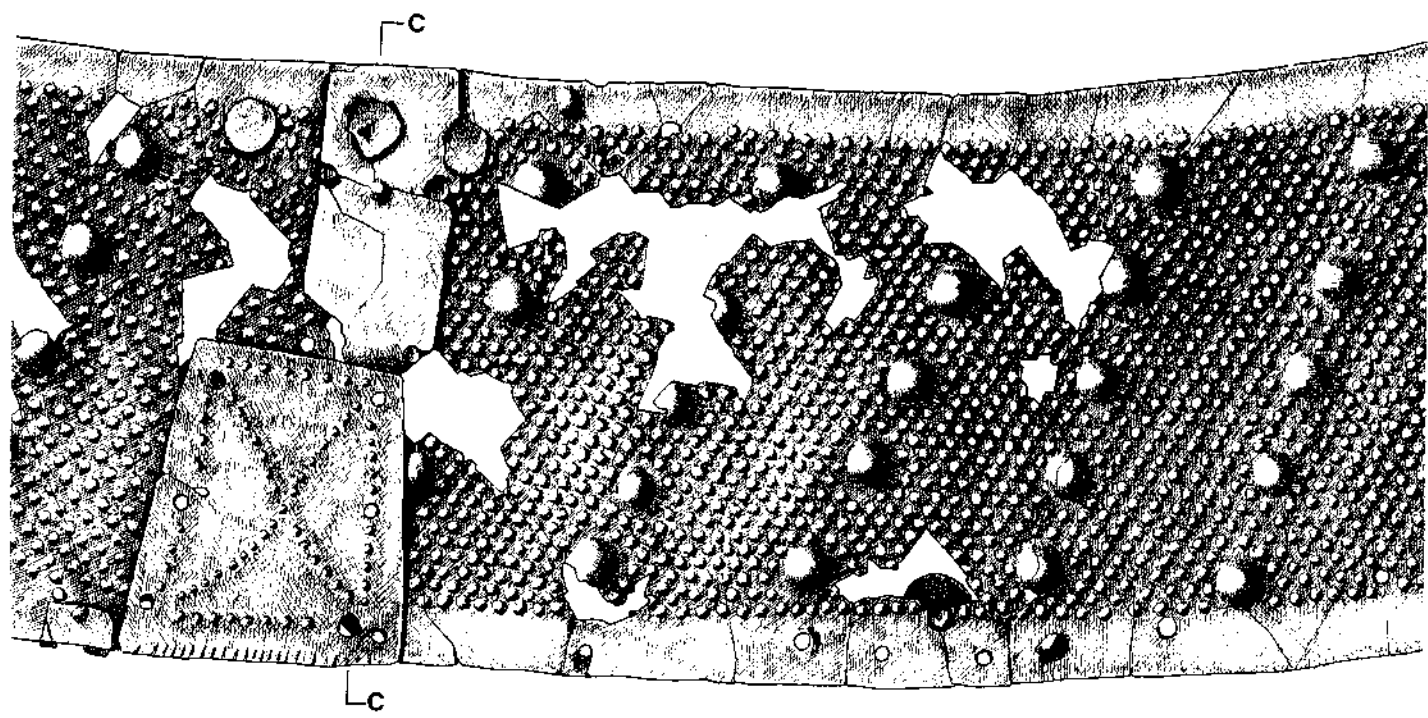

Tabla 9A.

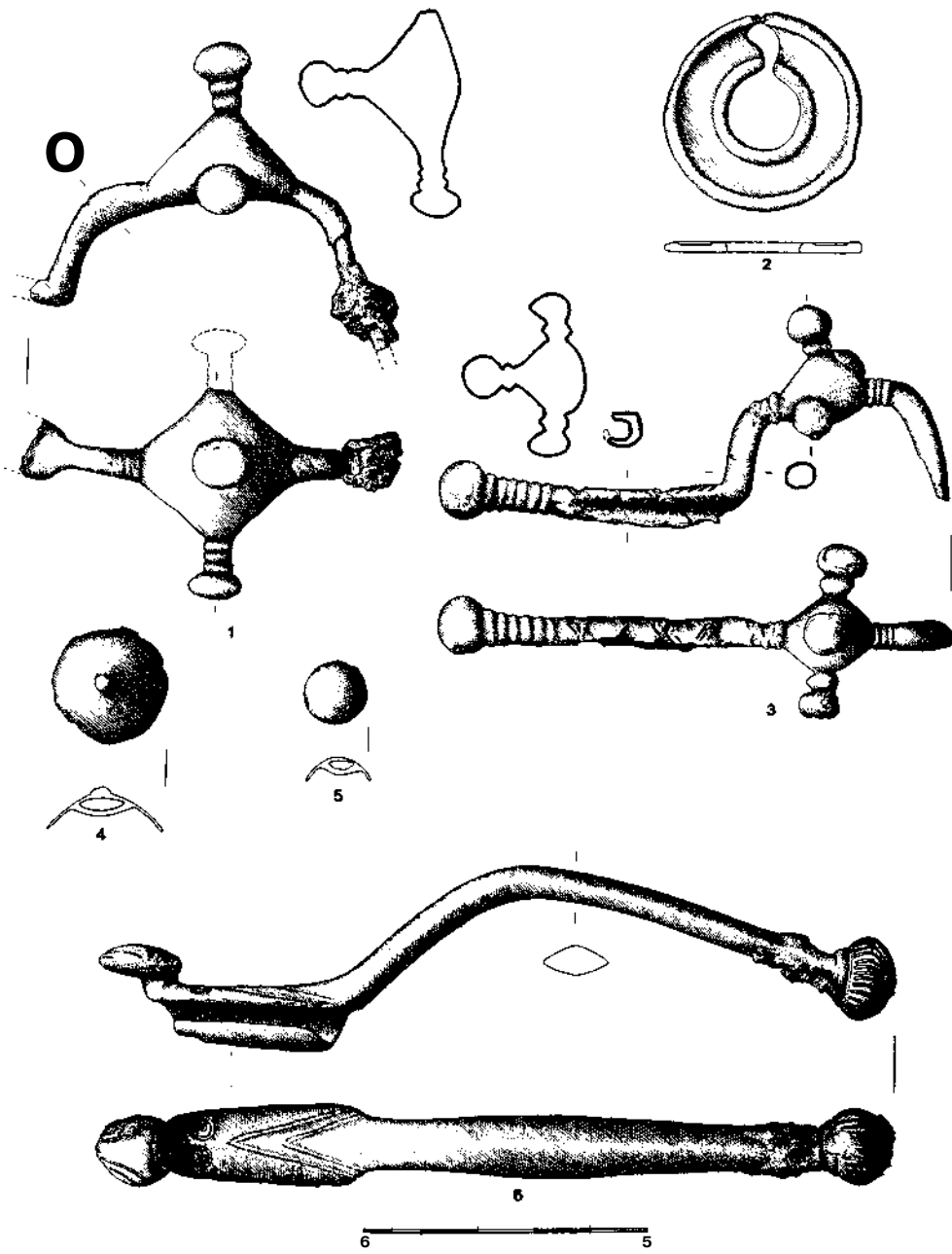

Tabla 10.

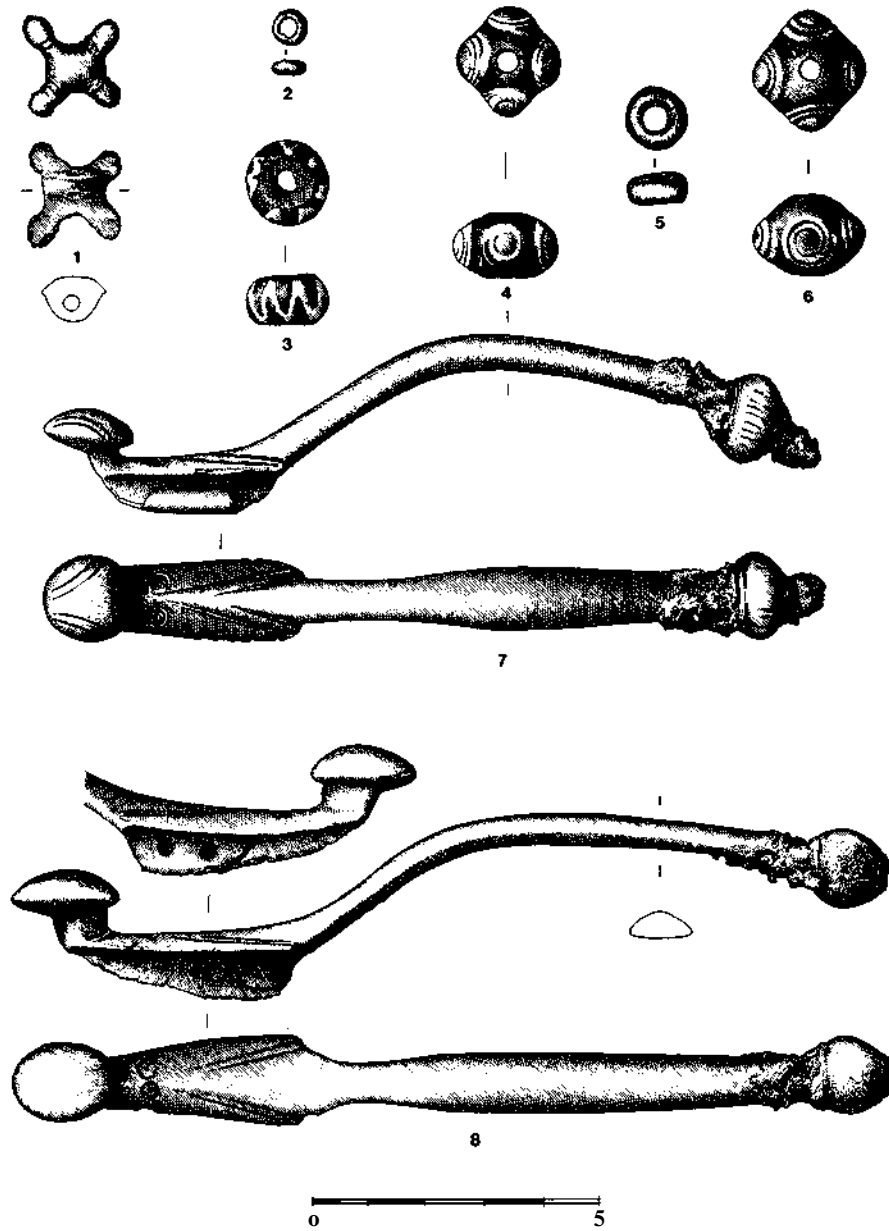

Tabla 11.

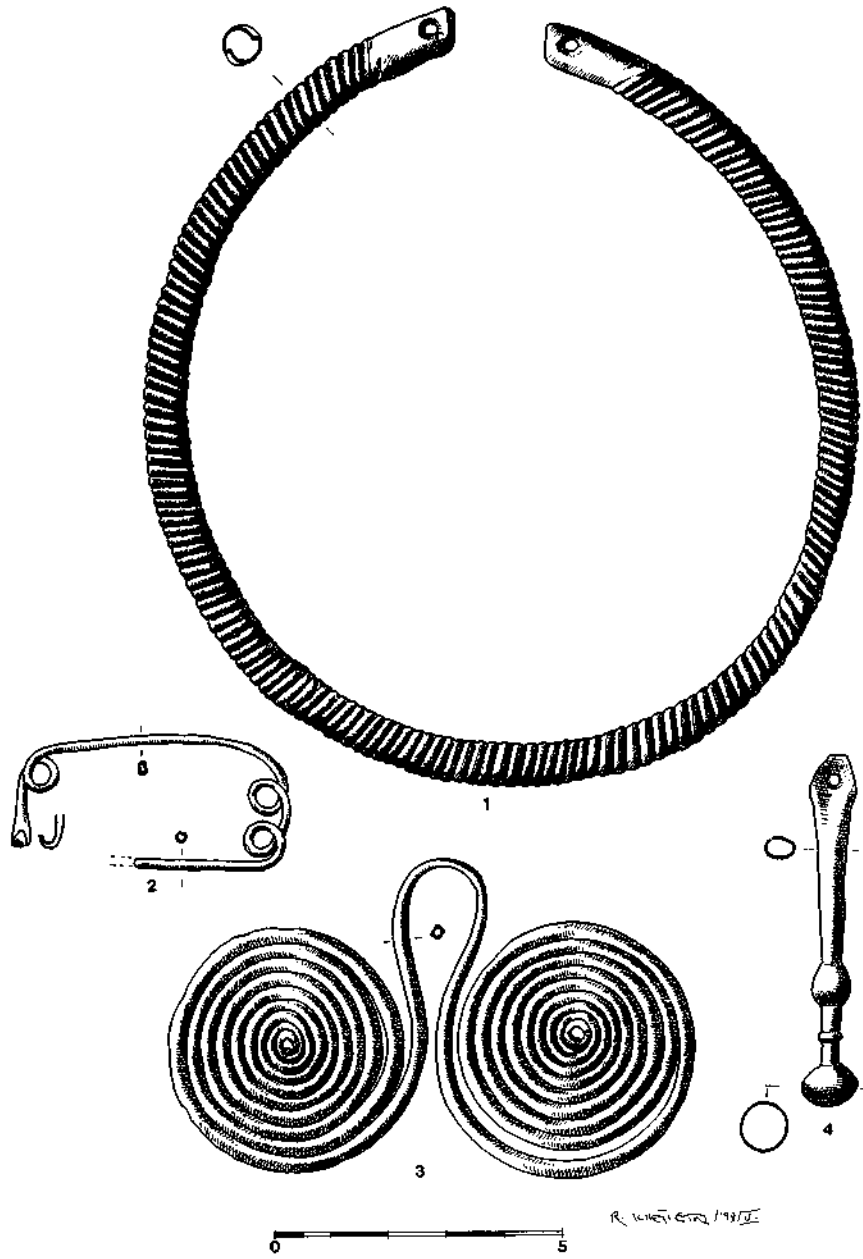

Tabla 12.

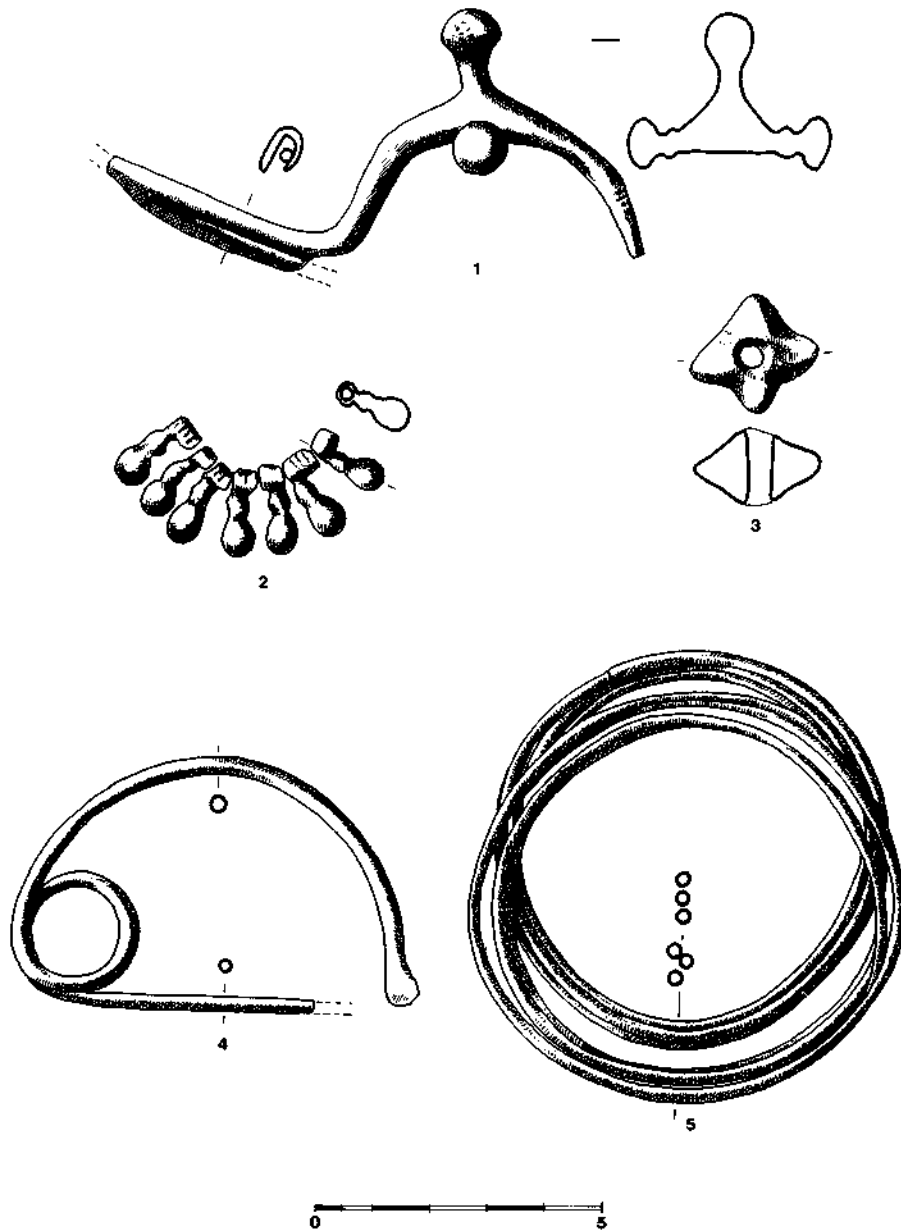

Tabla 13.

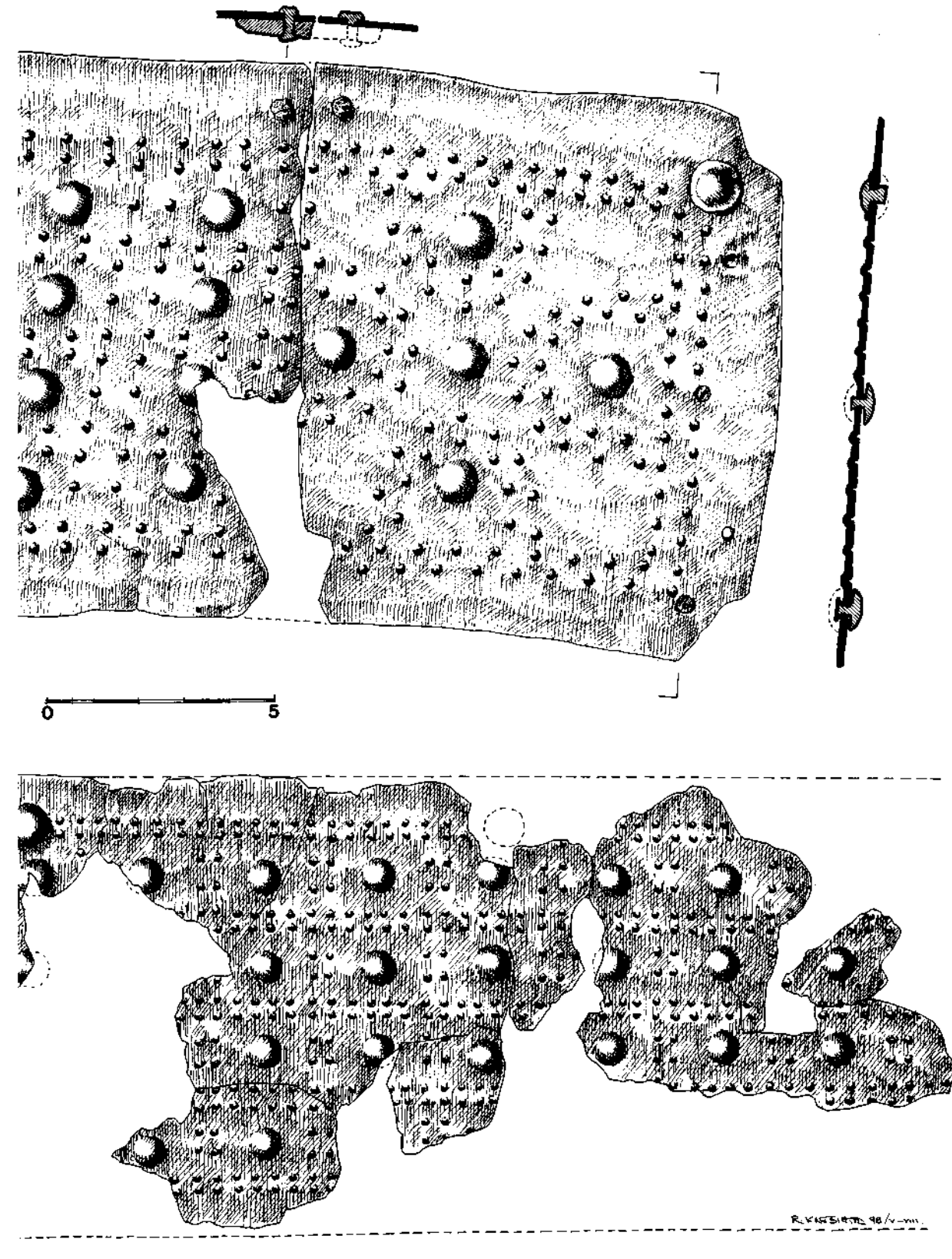
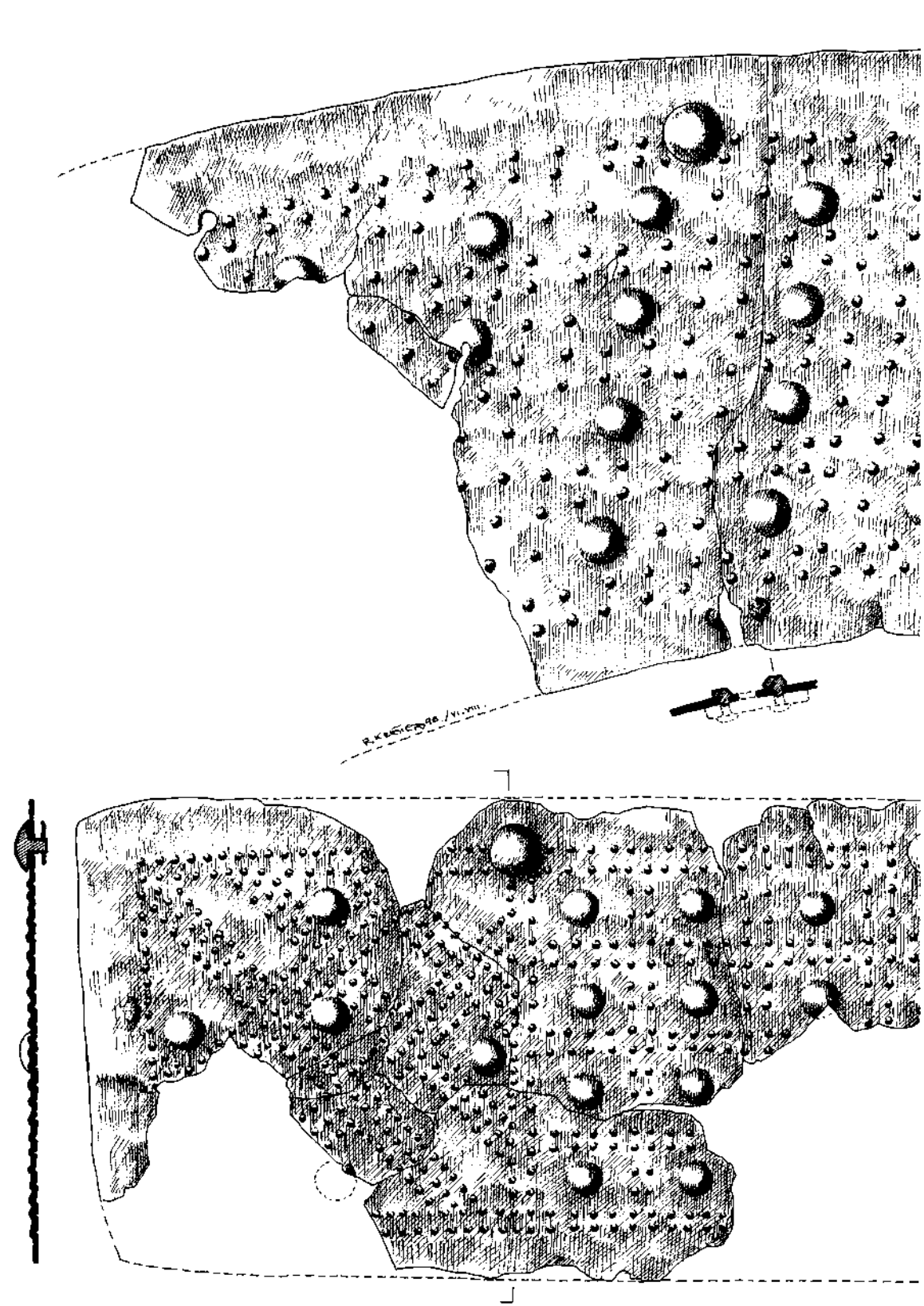

Tabla I

I3A.